తెలుగు హాస్యం

మునిమాణిక్యం నరసింహారావు గారి గురించి తెలిసిన వాళ్ళు ఇప్పటివాళ్లలో తక్కువ. చక్కటి, ఆరోగ్యకరమైన హాస్యానికి మరో పేరు నరసింహారావుగారి రచనలు. ఇప్పటి కామెడీ మాదిరిగా కాకుండా ఆయన రాసిన ప్రతి కథ తెలుగుభాష వున్నంతకాలం చిరస్థాయిగా నిలిచిపోతుంది. ఆయన ప్రత్యేకించి హాస్య కథలు రాయలేదు. కానీ, ఆయన రాసిన ప్రతికథలోనూ హాస్యం తొణికిసలాడుతుంది. ఇందులో వెకిలి హాస్యానికి ఏమాత్రం చోటు లేదు. మన నిత్యజీ◌తంలో జరిగే అనేక సంఘటనలకు హాస్యప్రియత్వం జోడించి అశేష తెలుగు ప్రేక్షకులను ◌నోదభరితులను చేశారు కీర్తిశేషులు మునిమాణిక్యం. ఆయన సృష్టించిన కాంతం పాత్ర మాత్రం ఎప్పటికీ చిరస్మరణీయమే. ఆయన తెలుగు పాఠకులకు అందించిన కొన్ని కథలు ఇ◌. మనసుకు ఉల్లాసాన్నిచ్చే ఈ కథలు తెలుగు సాహితీ చరిత్రలో ఎప్పటికీ నిలిచివుంటాయి. ఆయన మరణించినా ఆయన రచనలు మాత్రం ఎప్పటికీ తెలుగు పాఠకులకు ఆయన గురించి గుర్తు చేస్తూనే వుంటాయి.

తెలుగుహాస్యం

మునిమాణిక్యంనరసింహారావు

ఫస్ట్ కేస్

ఏజెంట్ల◌టింగు అయిపోయింది. అందరూఎవరిదారిని వారు వెళ్ళిపోతున్నారు.తాము ఆ సంవత్సరంలోచేయించిన బిజినెస్కు,తమకు రావలసినక◌షన్ తీసుకొని, సంతోషంగావెళ్ళిపోయినారు చాలామంది.

ఈశ్వరరావుమటుకు ఒక్క ద◌మ్మడీఅయినా తీసుకోకుండా ఒట్టిచేతులతో వస్తున్నాడు.అందుకనే అతడు చాలా◌చారంగా కూడా వున్నాడు.

జనరల్మేనేజరు పిలుస్తున్నారనిఈశ్వరరావుకు కబురు వచ్చింది.అతడు వెళ్ళి ఆయనకుఎదురుగా కూర్చున్నాడు.

మేనేజరుఅన్నాడు, "ఏమండీ, ◌రుఏజెన్సీ పుచ్చుకొనిఅయిదారు నెలలు అయింది.ఒక్క కేసు అయినా పంపలేదు.ఏ◌టి సంగతి?"

"నాలోపం లేకుండా కృషి చేస్తున్నాను.కాని కలిసి రావటంలేదు.అదృష్టం లేదు"అన్నాడు రావు.

"◌స్టర్రావు, ఇన్స్యూరెన్స్లోఅదృష్టమూ, దురదృష్టమూఅంటూ ఏ◌లేవు! నీవుబాగా పనిచెయ్యాలి!"

“ఏమిచేయమంటారు?”

“నీవుప్రతి నిమిషమూ కూడా ఇన్స్యూరెన్స్‌నుగురించి ఆలోచించాలి!”

“ఇన్స్యూరెన్స్‌నుగురించి పుస్తకాలు చదువుతున్నానండి!”

“చదువుతున్నావా?అయితే ఆపేసెయ్యి. అలాంటిపిచ్చిపనులు ఏమిచేయకు.పుస్తకాలు చదవటంవలన బిజినెస్‌వృద్ధిగాదు. మానవజీవితాన్నితెలుసుకో - తెలిసిందా?”

ఈశ్వరరావుతెలిసినట్లుతల ఊపాడు. మేనేజరుమళ్ళీ ఇట్లా అన్నాడు.“మనిషి తన భవిష్యత్తునుగురించి సాధారణముగాఆలోచించడు జరిగిపోతున్నంతకాలం.ఆ విషయం నీది. అతనిభవిష్యత్తునుగురించి ఆలోచించవలసినపని లేదు. తెలిసిందా?”

“తెలిసిందండీ,ప్రతివాడూ తనముందు గతిని గూర్చిఆలోచించడు. వాడుచస్తే వాడి పెళ్ళాం,వాడి బిడ్డలగతి ఏమౌతుందా అనినేను దిగులుపడివాడికేదో ఒక వుపాయంఆలోచించి చెప్పాలి!”

“ఇన్స్యూరెన్స్‌ఏజెంట్ పనే అది!”అన్నాడు మేనేజరునవ్వుతూ.

ఈశ్వరరావుచిన్నవాడు, పనికొచ్చేవాడుఅతనికి తగినంతప్రోత్సాహమిచ్చిఎట్లాగైనా అతని ద్వారాబిజినెస్ రాబట్టాలనిమేనేజరు గట్టిగాపట్టుబట్టాడు.

“మిస్టర్ఈశ్వరరావు పట్టుదలతోపనిచేయాలి మీరు.ప్రొద్దున లేచినప్పటినుండి అదే ఆలోచనఉండాలి!”

“రైల్లోప్రయాణం చేస్తున్నామనుకో.కాలం వృధాచేయకూడదు.ఇన్స్యూర్ చేయటంవలన కలిగే లాభాలూ,ఇన్స్యూర్ చేయకుండాపోయిన వాళ్ళ పెళ్ళాంబిడ్డలు పడ్డబాధలూ, ఈ విషయాలనుగురించి కథలు చెప్పాలి.అందులో ఒకడికో, ఇద్దరికోనీవు చెప్పిందినచ్చుతుంది.నీ కృషి ఫలిస్తుంది. పట్టుదలఉండాలి” అని ఇలాగ ఎంతో సేపుప్రోత్సాహకరమైనమాటలు చెప్పాడు.

పాపంఈశ్వరరావు ఒట్టిచేతులతోవెళుతున్నాడేఅని జాలికూడా కలిగింది.ఆయనకు అందుకని అతనికిఒక యాభై రూపాయలుఎడ్వాన్స్ కూడా ఇప్పించి దీవించిపంపాడు.

ఈశ్వరరావుసంతోషించాడు. బి.ఏ. ప్యాసుఅయిన కుర్రవాడు, తెలుగులోకూడా బాగా మాట్లాడగలడు.

ఇప్పుడుఅతడికి బాగా ప్రోత్సాహంకలిగింది. పట్టుదలఅతని గుండెపైన పీఠంవేసుకొని కూర్చున్నది.ఏమైనా సరే రోజుకు ఒక కేసుఅయినా పట్టంది భోజనంచేయకూడదనినిశ్చయించుకొని స్వగ్రామంవెళ్ళిపోవటానికిబయలు దేరాడు.

ఈశ్వరరావుఈ దఫా గట్టి పట్టుపట్టాడు.బెజవాడ చేరటంతోనేమెడలు◌రిచి అయినాసరేఎవరినో ఒకరిని ఇన్స్యూర్‌చేయిస్తాడు. అంతపట్టుదల అతనిముఖంలో స్పష్టంగాకనిపిస్తూనే వుంది.

ఈశ్వరరావుగబగబా పరుగెత్తుకుంటూవెళ్ళి రైలు ఎక్కడోఖాళీగా వున్నఒక పెట్టెలో ఎక్కి ఒకబెంచీపై కూర్చున్నాడు.

మేనేజరుచెప్పిన మాటలు,అతని చెవుల్లోగింగురుమంటూనే వున్నాయి.ఇది రైలు పెట్టెగదాఅని ఊరుకోకూడదు. ఇక్కడకూడాతన వేట సాగించాలి.

తనకుఎదురుగా వున్న బెంచీపైనఇరవై ఏండ్ల కుర్రవాడుఒకడు కూర్చునివున్నాడు.◌చారంగా దిక్కులు చూస్తున్నాడు.అతనేదో చిన్నఉద్యోగిలాగ ఉన్నాడు.బీదవాడు కూడా ఐతేకావచ్చు. అయితేమటుకేం ఆలోచించాల్సిన◌షయమే!

ఈశ్వరరావుబాగా ఆలోచించాడు.తన ప్రయత్నాలుఇప్పుడే ఆరంభిస్తే చాలామంచిది. ఈతణ్నిపట్టుకుని కొద్ది మొత్తానికైనాసరే ఇన్స్యూర్ చేయిస్తేఎలాగుంటుందీ ఆలోచనతట్టింది.

ఈ ఆలోచనేచాలా బాగుంది. ఇదిఅతని మొదటికేసు. మొదటి ప్రయత్నంలోనేనెగ్గాలి.

ఈశ్వరరావుకుఈ బిజినెస్ అంటేమొదటినుంచీఇష్టం. తన భ◌ష్యత్తునుగురించి బాగా ఆలోచించేచివరకు ఇన్స్యూరెన్స్ఏజంటుగా కుదురుకున్నాడు.

ఇన్నాళ్ళుబట్టీఒక్క కేసు అయినా చేయించలేకపోయినమాట నిజమేకానిఇవ్వాళ అట్లాకాదు.ఆ యెదురుగా వున్నకుర్రవాడిని చూచీచూడటంతోనేతెలిసింది. ఈశ్వరరావుకుతన అదృష్ట రేఖబైట పడ్డదని.

అతడుతనకు కలుగబోయేఅదృష్టాన్ని గురించి ఎక్కువగాఊహించుకొంటూపోయినాడు. ఇది తప్పకుండానెగ్గుతుంది. ఆ తరువాతఅతడు పట్టిందల్లాబంగారం కావచ్చు. బిజినెస్‌వృద్ధి అవుతుంది.

నెలకువందా, రెండు వందలుకూడాసంపాదిస్తూ వుంటాడు.తరువాత రెన్యూయల్‌ప్రీ◌యమ్ యొక్కక◌షను◌దనే హాయిగాజీ◌ంచే రోజులురావటానికి కూడా ఎంతోకాలంపట్టకూడదు.

ఇంతకూతనకు పట్టబోయేఅదృష్టమంతా యీ మొదటికేసులో తనకు ◌జయంకలగటంపైనే ఆధారపడియున్నది.ఎట్లాగయినాసరే కుర్రవాణ్ణిపట్టితీరాలి.

ఈశ్వరరావుఆ కుర్రవాడి దగ్గరజేరిఅతన్ని మెల్లగామాటలలోకి దించాడు.అతని సంగతి అంతా తెలుసుకొంటానికిఎంతోసేపు పట్టలేదు.

ఆ అబ్బాయిఒక బడిపంతులు.కొద్ది జీతం ఏదనేఎల్లాగో జీవిస్తున్నాడు.

ఇకఆ అబ్బాయి భవిష్యత్తునుగురించి బాగా ఆలోచించవలసినబాధ్యత తనది.మేనేజరుగారు చెప్పినట్లు.

సంసారంకొద్దే కాబట్టిఇప్పుడెట్లాగో గడుస్తున్నది.ఆ అబ్బాయికి, ముందు ముందుఎల్లాగు?

బ్రతికివుంటేతల తాకట్టుపెట్టిఅయినా సరే ఎల్లాగో పెళ్ళాముబిడ్డలను పోషిస్తాడుఅనుకొందాము. కర్మ చాలకఅతడు కాస్తా హరీఅంటే వాళ్ళగతిఏమికావాలి! కాబట్టిఈ విషయం నచ్చచెప్పిఅతనొక పాలసీ పుచ్చుకొనేటట్లుచేయక తప్పదు.

అయితేఆ కుర్రవాడు ఏమంతతెలివైన వాడులాగకనిపించలేదు.ఏదో మందమతిలాగా ఉన్నాడు ఎందుకూఅంటే ఆ జవాబులుఏదో పరధ్యాన్నంగా, ఎక్కడోచూస్తూ ఏదో ఆలోచిస్తూచెప్పాడు.

అయితేనేమి?అలాంటివాణ్ణేకాస్త దారికి తీసుకొని వచ్చిఒక పాలసీ తీసుకునేలాగుచేస్తే ఒక బీదసంసారాన్ని రక్షించిన పుణ్యందక్కుతుంది.

ఈశ్వరరావుపట్టుదలతో, పనిప్రారంభించి ఆ పంతులునుక్రమంగా సంభాషణలోకిలాగి జీవితం అశాశ్వతంఅనే విషయంలోకి దింపాడు.

ఇలాఅన్నాడు "చూడండిఈ బ్రతుకు శాశ్వతంకాదు. 'అనిత్యానీ శరీరాణి'అన్నాడు. ఇప్పుడు ఇలాగకులాసాగా మాట్లాడుతున్నాము,కాని ఇంకా కాసేపటికి ఏమి జరుగుతుందోఏం చెప్పలేము."

ఆ అబ్బాయిఊరుకొన్నాడు. విని విననట్లు,అవుననలేదు,కాదనలేదు.ఏదో తియ్యని మత్తులోఉన్నట్లు చూస్తూకూర్చున్నాడు.

"చూశారూ,పంతులుగారూ! బండిఇప్పుడు ఈ వంతెనమీదుగా పోతున్నది.కాని ఈ వంతెన ఠపీమనివిరిగిపోయి, రైలు పడిపోయిరైలులోని ప్రయాణీకులతోకొందరు చనిపోవచ్చు!అలా చాలాచోట్లజరిగింది!"

అటుచూస్తున్న పంతులుఇటు తిరిగి ఈయనచెప్పే మాటలువింటానికి కాస్త ఆసక్తి కనబరచాడు.

ఈశ్వరరావుధైర్యంతో మళ్ళీఇలా అన్నాడు. "నిత్యంసన్నిహితో మృత్యు:'అన్నాడు మృత్యువనేదిఎల్లప్పుడూ మనలనుఅనుసరిస్తూ గబుక్కనమీద పడుతుంది.ఎప్పుడో

ఒకప్పుడు, ఏ రూపంతోవస్తుందో చెప్పలేము.ఒకసారి దారినిపోతూ వున్నరెండెడ్లబండి◌రిగి ఒక కుర్రవాడి◌ీద పడ్డది.వాడి ప్రాణాలు అక్కడేపోయినాయి.”

పంతులుఈ మాటలు ◌ని చాలాఆశ్చర్యపడ్డాడు. అంతపనిజరిగిందా అన్నట్లుతెల్లపోయి చూశాడు.

ఏజెంటుమహాశయునికిపట్టుదల ఎక్కువఅయింది. పంతులు వలలోపడేట్లు వున్నాడు.ముఖం చూస్తే అట్లాగేఉంది. అందుకనే అతడొకచిన్న ఉపన్యాసం సాగించాడు.

మధ్యమధ్య అతని ముఖంలోనిమార్పులను గుర్తిస్తూఉపన్యాసం అంతా ◌న్నాడు ఆకుర్రవాడు ఒకమాటైనాపలకకుండా.

చివరకుఉపన్యాసకుడు అన్నమాటఇది “సైకిల్ ◌ీదనుంచిపడి అక్కడే ఆక్షణంలోప్రాణాలు ◌డిచినవాళ్ళు కూడా వున్నారు!””

ఆ అబ్బాయిఏడ్పుముఖం పెట్టాడు.అతని బుర్రలోకి ఈతనిమాటలు ఎక్కిన◌.

ఏజెంటుఈశ్వరరావు చాలా సంతోషించాడు.ఇంతకూ మేనేజరుచెప్పినట్లుపట్టుదల వుంటేసరి. అదృష్టం అదే కలిసివస్తుంది.

తనమాటలు ఆ కుర్రవాడికిబాగా నచ్చినట్లుతెలుస్తూనే వుంది.ఇక అతని చేత పాలసీకొనిపించటానికి ఎంతోసేపుపట్టదని కూడా గ్రహించి,ఈశ్వరరావు కొంచెం గంభీరంగాముఖంపెట్టి ఇట్లాఅన్నాడు.

“పంతులుగారూ,ఒక్కమాట చెబుతాను◌నండి. ◌ీరు ఏ◌ీ అనుకోవద్దు.◌ీకు ఆస్తి ఏ◌ీలేదు. ఏదోపల్లెటూరులోబడి చెప్పుకొనిబ్రతుకుతున్నారు.ఏ ఆపదో వచ్చి అంటేఇలాంటి ప్రమాదంకలిగి, ◌ీ ప్రాణాలు కాస్తాగుటుక్కుమంటే◌ీ పెళ్ళాంగతి యే◌ుకావాలె!నీ బిడ్డలగతిఏ◌ుకావాలె? వాళ్ళుఅన్నంలేక మాడిచస్తారుఅవునా, కాదా?”

దీనికిజవాబుగా పంతులుఏమంటాడోనని ఈశ్వరరావుఅతనివంకే చూస్తున్నాడు.పంతులు, అతడుఅడిగిన దానికి జవాబుగాఅవునని తల ఊపుతూచూస్తూ వుండగానేగొల్లుమని ఏడ్వటంసాగించాడు.

అరె!ఇంతపని జరుగుతుందనిఆ ఏజెంటు అయినా ఎప్పుడూఅనుకోలేదు. అతనుఆశించినది అయినా ఏదోఅయిదువందల పాలసీ!నెలకు రెండు రూపాయలుప్రీ◌ుయమ్ కడితేచాలు.

ఈ పాలసీమాటఎత్తకముందే ఈ పంతులుగారుఇలాగ ఏడుస్తాడని ఆయనకలలోనైనా అనుకోలేదు.ఇది చాలా ◌చిత్రంగావుంది అదీకాక అతనికిఏ◌ు చేయటానికి తోచలేదు.

ఆ ఏడ్పుచూచి,ఆ పెట్టెలో ఉన్నవాళ్ళంతాఅంతకుముందు మాట్లాడుతూఉన్నవాళ్ళల్లాచప్పున ఆగిపోయి కుర్రవాడివంకా,ఆ ఏజెంటువంకా చూడటంమొదలుపెట్టారు.

వాళ్ళకుఏ◌ం తెలియలేదు.ఇద్దరూ కుర్రవాళ్ళలాగేకనపడ్డారు. వాళ్ళకు◌ంళ్ళిద్దరూకూడా మాటామాటాఅనుకున్నారేమోననిఅనుమానం కలిగింది.

ఆ పంతులుఏడ్పు ఆపలేదు. 'అంతే,నీవు అన్నది నిజం!నిజం కాకపోతే ఎందుకుఅంటావులే!' అని అంటూముఖాన గుడ్డ అడ్డుపెట్టుకుని ఏడ్వటంసాగించాడు.

ఆ అబ్బాయి◌ందఅందరికీ చాలా జాలికలిగింది. ఈ ఏజెంటుఏదో మాట అంటేఆ కుర్రవాడు ఏడుస్తున్నాడు.ఇదీ అంతా అనుకొన్నది.

'ఎందుకయ్యా,ఆ అబ్బాయిని ఏడ్పించడం'అన్నారు కూడా ఒకరిద్దరు పెద్దవాళ్ళు.పాపం! ఈశ్వరరావు మటుకుఏమంటాడు! తెల్లబోయిచూస్తూ కూర్చున్నాడు.

ఆయనేకాదు.అందరూకూడా నిశ్శబ్దంగా కూర్చున్నారు.ఒక చిన్నవాడు అల్లాగవెక్కివెక్కి ఏడుస్తూఉంటే ఎవరికి బుద్ధిపుడుతుందికులాసాగా మాట్లాడుకొంటానికి!

ఈశ్వరరావుతెల్ల ముఖంతో,భయంతో కూర్చోటంచూచి అంతా అనుకొన్నారు.'◌డేదో అనే ఉంటాడులేకపోతే ఆ కుర్రవాడుఎందుకు ఏడుస్తాడు!' ఆ కుర్రవాణ్ణిఏడ్పించింది తానేననిఅంతా అనుకోవడం ఈశ్వరరావుకుచిన్నతనంగానేఉన్నది.

నాలుగుని◌ుషాలు గడిచినతరువాత పంతులుకాస్త తెప్పరిల్లాడు.ఆయన ఏడ్పు ఆపటంచూచి ప్రక్కనే కూర్చున్నముసలమ్మ అన్నది.'నాయనా ఎవరో చిన్నవాడవునీ దు:ఖం చూస్తేనా కడుపు తరుక్కుపోతున్నది.ఏ◌ుటి, నాయనా? ఎందుకూఏడుస్తావూ?' అని కళ్ళనీళ్ళుకూడా తుడుచుకొన్నది.

పంతులుబాబుకు నోటమాటరాలేదు.కళ్ళనిండా నీళ్ళుపెట్టుకొన్నాడు. దు:ఖపూరితమైనగొంతులోనుంచి అతికష్టం◌ంద ఒక్కమాట పెగిలిందిఏడుస్తూనే అన్నాడు'నా భార్య చచ్చిపోతుంది'.

ఇకఆపైన ఒక్క ముక్క అయినా అనలేకఆ ముసలమ్మగారినికౌగిలించుకొని గొల్లుగొల్లున ఏడ్వటంమొదలు పెట్టాడు.

ముసలమ్మగారికికూడా దు:ఖం ఆగలేదు.అకస్మాత్తుగా లభించినఈ మనవణ్ణికౌగిలించుకొనే 'ఊరుకోనాయనానాఅమ్మాయికి జబ్బుఎక్కువగా ఉందా? ఫరవాలేదులేనాయనా, ఊరుకో' అని ఓదారుస్తూ,తానుకూడా పెద్దగానేఏడ్చింది.

ఇల్లాఓదార్పు మాటలు అంటూఉన్నపుడు మాత్రంకాస్త ఊరుకొని మళ్ళీ ఏదోజ్ఞాపకం రావటం, ఏడ్వడం.ఇదీ అతని వరస!

ఈశ్వరరావుప్రాణాలు ఎక్కడ పోయినయ్యో!అతడు ఎక్కడున్నాడో,ఏ◌ు ◌ంటున్నాడో, ఏ◌ు చూస్తున్నాడోకూడా తెలిసికోలేనిస్థితిలో ఉన్నాడు.

ఆ పెట్టెలోకూర్చున్న వాళ్ళందరికీఆ కుర్రవాడు ఎందుకు అంతగాఏడుస్తున్నాడో సరిగ్గా తెలియదు.మొదట బెంచీలోవాళ్ళు ఆయనభార్యకు ప్రాణం◌ుదికివచ్చిందని అనుకున్నారు.మూడో బెంచీలోవాళ్ళు ఆమె పోవటానికికారణాలు కూడా పోగుచేస్తున్నారు!

కొంతమందికిఈశ్వరరావు పైన కోపంకూడా వచ్చింది.అతనివైపు కొరకొరచూశారు.

ఈ వెధవకబురు ఇప్పుడే చెప్పకపోతేనేం!రైలుదిగిన తరువాతచెప్పకపోయినారా అని వాళ్ళుఅన్నారు.

ఈశ్వరరావుకూడా ఆ అబ్బాయి ఎందుకు ఏడుస్తున్నాడనికొంచెం ఆలోచించాడు.అతనికి ఒక ◌ధంగా తోచింది.

అతనిభార్యకు బహుశ:చాలా జబ్బుగా ఉండిఉంటుంది. ఇంతకు పూర్వమేఆయన ఈ ◌షయమై ఆలోచిస్తూదిగులుపడి కూర్చునిఉంటాడు. మొదట్లోతన మాట ◌నకుండాపరధ్యాన్నంగా, దిగులుగా,ఉండటానికి కూడా అదేకారణం అయి వుండాలే!

నీభార్యా, బిడ్డలుఅన్నంలేక మాడిచచ్చిపోతారు. అన్నాడే,ఆ మాటలు. ఎందుకుఅన్నా అనసీ, ఏ సందర్భంలోఅన్నా అనసీ, అతన్నిమాత్రం చాలాకష్టపెట్టి ఉంట◌.

చాలాబాధ కలిగి ఉంటుంది.అతనికి ఇదివరకే వున్న◌చారానికి ఇది తోడుకాగా, అతడుదు:ఖాన్ని ఆపుకోలేకపోయిఉంటాడు. ఏజెంటుమహాశయుడుతనకున్న సైకో ఎనాలిసిస్‌శాస్త్ర జ్ఞానం అంతా◌నియోగించి, ఈ నిశ్చయానికివచ్చాడు.

ఇంతలోపంతులు కాస్త దారికొచ్చాడు.ఏడ్వటం మాని దిగులుగాకూర్చున్నాడు. దు:ఖంకాస్త తగ్గింది కదా అనిముసలమ్మగారు ఇట్లాఅన్నది "అట్లా ధైర్యంగాఉండు నాయనా! ఏడిస్తేఏ◌ు లాభం?"

ఆ కుర్రవాడుపిచ్చి చూపులు చూస్తూఊరుకొన్నాడు.

"వాళ్ళిద్దరూబావమరదులేటమ్మా!"అని చివర బెంచీలోఎవరో అన్నారు. వాళ్ళకుఈ సంగతి ఎట్లా తెలిసిందో!ఎట్లాగు ఊహించారోమరి!

ముసలమ్మగారుఇది నిజమో కాదో తెలుసుకొందామనిఅడిగింది. 'ఏం నాయనా,ఐతే ఆయన అక్కనునీకిచ్చారా, నీ అక్కను ఆయనకిచ్చారా?'

ఈ మాటలు◌నేసరికి ఈశ్వరరావుకు పై ప్రాణాలుపైన పోయినై. ఆ అబ్బాయికీతనకుకూడా బంధుత్వంకలుపుతున్నారు ◌ళ్ళంతాకలసి! దీనికి సమాధానంఆయనే చెబుతాడో,తననే చెప్పమంటారోఅని భయపడి చూస్తున్నాడు.

ఆ అబ్బాయితలే ఊపాడో, చెయ్యేఊపాడో, యే◌ జేశాడో,తెలియదుకాని,మొత్తం ◌ద అందరికీఇట్టే అర్థమైంది,వాళ్ళిద్దరూ బావమరుదులేనని!

ఇన్స్యూరెన్సువ్యాపారం చేయటంలోఇల్లాగ అనివార్యంగా క్రొత్తక్రొత్త బాంధవ్యాలుయేర్పడుతాయనిపాపం ఈశ్వరరావుకు తెలియదు.అందుచేతనేఅతడు చాలా గాభరాపడుతూకూర్చున్నాడు.

క్రొత్తగాఏర్పడిన ఈ బాంధవ్యాన్నిసమన్వయపరచుకొంటూఈ ఏజెంటూ, ఆయనకెదురుగాఆ పంతులూ కూర్చున్నారు.

ముసలమ్మగారుమళ్ళీ అడిగింది"నాయనా నీకేమన్నాబిడ్డలా?" అని.

పంతులుమాట్లాడకుండా ఒకవేలుఎత్తి చూపాడు.

'ఒక్కబిడ్డా నాయనా? చిన్నతనంలోనేబిడ్డ కలిగింది'అంటూ ఆ అబ్బాయి తలని◌రింది బిడ్డమాటఎత్తేసరికి పంతులుఇందాకటి కంటే కూడాపెద్దగా భోరున యేడ్వటంమొదలుపెట్టాడు.

ముసలమ్మగారుఅన్నది. "ఊరుకోవయ్యాఆ బిడ్డను చూచుకొనిఅయినా బ్రతకాలా?"

"ఆబిడ్డకూడా బ్రతకదు!"అని అంటూ పంతులు ఏజెంటుగారిమెడను వాటేసుకొనిభుజం◌ద తలవాల్చిఏడవటమే యేడ్వటం!!

ఎవ్వరు,యే◌ చెప్పినా ◌నకఘోరంగా ఏడ్వటం సాగించాడు.

పంతులుతనను కౌగిలించుకొనిఏడ్వటం తనకెంతోకష్టంగా ఉన్నా అక్కడున్నవాళ్ళెవ్వరికీ యే◌కష్టంగా లేదు.

బావమరిదినికౌగిలించుకొని ఏడ్వటంలో◌పరీతం ఎవ్వరికీ కనపడలేదు.కాని తను కూడా ఏడ్వకపోవటమేఅందరికీ బహుశః◌చిత్రంగా ఉండివుండాలె!ఎందుచేతనూఅంటే ఆ జబ్బుగానున్న మనిషి సాక్షాత్తూతన అక్కేనాయె!

తానుకఠిన హృదయుడనిఅప్పుడే అందరూ అనుకొంటున్నారు!కాదంటానికి తననుధైర్యం ఎప్పుడూ లేదు.

చచ్చినట్లు,ఆ ఏడుస్తువున్న కుర్రవాడుతన అక్క మొగుడనిఒప్పుకొంటానికి ఈశ్వరరావు నిశ్చయించుకునేవున్నాడు కాని, తానుకూడాఏడవవలసినపరిస్థితి వస్తుందనిఅతడు ఎప్పుడూ ఊహించలేదు.

దీనిదుంపతెగ, ఈ ఇన్స్యూరెన్స్ఇంత అవస్థలోనికిదింపుతుందని తెలిసినట్లయితేమొదట్లోనే తప్పుకొనేవాడు.

కానిఇప్పుడేం చేస్తాడు?ఏడవక తప్పిందికాదు. అక్కకూడా పోయిందాయె!ఏడవకుండా ఎల్లాగ!పంతులును కౌగిలించుకొనితప్పనిసరిగా ఏడ్చాడు.

అయితేఒక్కసంగతి; అది బొల్లిబొల్లి ఏడుప్పు మటుకుకాదు. ఏజంటుగారికి ఎందుకైనాకానీ, నిజమైన దు:ఖమేవచ్చింది. హృదయపూర్వకంగాఏడ్చాడు!

ఉన్నవాళ్ళంతా,'ఊరుకోండి నాయనా ఊరుకోండి!ఎందుకు ఏడ్వటం! ఏంలాభం!అయిపోయిందాయె!' అంటూబావమరదులునిద్దరినీకూడా ఓదార్చారు.

ముసలమ్మగారుఈ పర్యాయము ఈశ్వరరావునుదగ్గరకు తీసికొని తలనిమురుతూ, అన్నది"పిచ్చి పిల్లవాడా!నీవుకూడా ఏడిస్తే ఎల్లాగ?కాస్త ధైర్యం తెచ్చుకో,ం బావ దిగులు పడిపోయినాడు,ఆయనకు కాస్త ధైర్యంచెప్పాలిసిందిపోయిఏడిస్తే ఎల్లాగ చెప్పు."

ఏజెంటుమహాశయుడుముసలమ్మ మాటలుంని ఏడ్వటం మానేశాడు.

పంతులుకూడామానాడు కాని పూర్తిగా మానలేదు.కాసేపు ఊరుకొంటాడు. ఏదో జ్ఞాపకంవస్తుంది. మళ్ళీఏడుస్తాడు. ఇదీ అతనివరుస.

దు:ఖంవచ్చినవాడుతాను ఒక్కడే, తనఇష్టం వచ్చినట్లుఏడవక ఏజెంటుమహాశయుని కౌగలించుకొనియేడుస్తూ ఉండడంమూలాన, ఆయనఏడ్చినప్పుడల్లాతానుకూడా యేడ్వవలసినఅగత్యం కలగటమేఈశ్వరరావుకు ఇప్పుడు వచ్చినక్రొత్త సంకటం.

దిగిపారిపోతే ఎల్లావుంటుందీఅని ఈశ్వరరావు ఆలోచించకపోలేదు.ఎట్లా దిగిపోవటం,అవతల బావనువదలి.

అంతగామూర్ఛించి దిగితే,అంతా నీకేమైనా బుద్ధివుందా లేదా? అని చీవాట్లువేస్తారు. అంతటితోఊరుకోరుకూడాను. అవతలఆ అబ్బాయి కుళ్ళికుళ్ళిఏడుస్తూంటే నీవుఎట్లాగ వెడతావయ్యాఅనిలాగి కూలేస్తారు.

ఇంకాపెంకితనం చేస్తేతలొక మొట్టికాయమొట్టినా దిక్కులేదు.ఈశ్వరరావు ఈ ిషయమై చాలాబాగా ఆలోచించి దిగిపోవటానికిీలులేదని నిశ్చయించుకొనిఅక్కడే కూర్చున్నాడు.ీలైనప్పుడల్లాఒక ఏడుపు ఏడుస్తూ.

స్టేషనులువచ్చి పోతున్నాయి.పంతులు ఎక్కడా దిగిపోవాలనిప్రయత్నం చేయటమేలేదు.

బెజవాడదగ్గరలోకి వస్తున్నది.ఏదో ఒక స్టేషనులో బండిఆగింది. ఆగీ ఆగటంతోనేఎవరో ఒకాయన ీళ్ళపెట్టె దగ్గరకువచ్చి,తొంగిచూచి, 'ఇక్కడున్నాడ్రా!'అని పెద్దకేక పెట్టాడు.

మరుక్షణంలోఒక ముసలాయనకూడాపరుగెత్తుకుంటూ వచ్చిఈ పెట్టెలోనే ఎక్కాడు.

ఆ వచ్చినవాళ్ళుఇద్దరూ పంతులకు చెరోప్రక్కనా కూర్చున్నారు. ఒకాయనఅన్నాడు "ఓరీ నీ దుంపతెగ!నీ కోసం వెదకలేకఛస్తున్నాం, ప్రతిస్టేషనులోనూ దిగి".

ఇంకోఆయన "ఇక్కడి కెప్పుడొచ్చావురాసన్యాసీ" అన్నాడు.

వాళ్ళనుచూచి పంతులుమళ్ళీ ఏడ్పు సాగించాడు.

ముసలమ్మగారుఅడిగింది వాళ్ళలోఒకాయనను, "నాయనా,ఆ అబ్బాయి ీకేమౌతాడు?"

"మాఅబ్బాయి" అన్నాడు ఆ ముసలాయన.

"ఆయనా?"అని రెండో వ్యక్తిని చూసిఅడిగింది " వాడి మేనమామ!"అని చెప్పాడు ఈ ముసలాయన.

ఈ జవాబులతోముసలమ్మ తృప్తిపడిఆ వచ్చిన వాళ్ళతోమళ్ళీ అన్నది'ఇందాకటినుంచీఒక్కటే ఏడ్పు మేమెంతచెప్పినా ినటంలేదు. ఆ బిడ్డనుఒంటరిగా వదిలేశారేబాబూ?'

ఆ ముసలాయనపిల్లవాణ్ణి కసురుకుంటూఅడిగాడు 'ఎందుకురా ఏడ్పు'.పిల్లవాడు పాపం బిక్కముఖంపెట్టాడు.

ఈ బిక్కమొఖంజూచి ముసలమ్మజాలిపడి అన్నది'కోప్పడబోకండి బాబుగారూ?యేడ్పు అంటే యేడ్పుగాకఏముంది! పాపం ఒక్క బిడ్డఅయెను! ఆ బిడ్డకిఇల్లాంటి ఇబ్బందివచ్చిందేననితల్చుకొని యేడుస్తున్నాడు.చిన్నవయస్సుఆయె! మనకుమల్లెడక్కా ముక్కలు తిన్నడాయేమన్నానా?'

ఆ ముసలాయనముసలమ్మవంకిపరీతంగాచూచి "వాడికికూతురెక్కడిదమ్మా"అన్నాడు ిసుగ్గా.

“లేదూ?అయితేపాపం. భార్య చావుకేకామాలు యేడుస్తున్నాడు”అన్నది ముసలమ్మమళ్ళీ.

“ఛాఛా యేంటమ్మాఅసహ్యపు మాటలు!వాడికింకా పెండ్లికాందే!”అన్నాడు ఆ అబ్బాయి మేనమామ.

పెండ్లికాంపోతే, ఈశ్వరరావు అక్కమొగడెట్టా అయినాడు!ఈశ్వరరావు గూడా ఎందుకు ఏడ్చాడు?ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానంయేజంటుగారే చెప్పాలిసిఉంది.అంతా ఆయన వంక ంతగాచూస్తున్నారు.

ఈశ్వరరావుచాలా చిక్కులో పడిపోయినాడు.ఇంత దరిద్రపు ఆవస్థలోఅతడు ఎప్పుడూ పడలేదు.ఇప్పుడు తాను ఎవరనిచెప్పాలే! ఎందుకుయేడ్చినట్లు!!

జరిగినంషయమంతా పూసగుచ్చినట్లుచెప్పితే, అంతా నవ్వుతారు.హేళనచేస్తారు.

చాలాఅవమానం జరుగుతుంది.వాళ్ళు ఓసారి నంవ్వ ఊరుకోరు.తనపేరూ, తన ఇంటిపేరు కూడా అడిగి తెలుసుకొనిఅందరికీ కూడా చెబుతారు.ఊరంతా తెలుస్తుంది.ఊరూర తెలుస్తుంది.ఊరూర చెప్పుకొంటారు. ఫలానఇన్స్యూరెన్స్ ఏజెంటుఅని, ఇలాగ జరిగిందీ అని.

ఇంతగొడవ జరుగుతుంది.కాబట్టి ఏం చెయ్యాలె?ఒక్క క్షణం ఆలోచనలోపడ్డాడు.

ఈశ్వరరావుఇట్లా అనుకొంటూ వుండగానేముసలమ్మ మళ్ళీఅడిగింది. ‘అయితే, పెళ్ళామూలేదు,బిడ్డాలేదు గదాఎందుకు బాబూ మరిఅలాగ ఒక్క తీరున ఏడ్చాడు.’

ముసలాయనచీదరింపుగా అన్నాడు“ండు ఏడ్వటానికి ఏంలే!ండికి యేదో గుబులు”

పిల్లవాడిమేనమామ అన్నాడు“వాడికి నెలరోజులనుంచీ వంట్లోఏం బాగుండటం లేదమ్మా...ఏదో ఒకరకం పిచ్చి పట్టుకొంది.కూర్చుంటే ఎవ్వరితోనూమాట్లాడకుండా గంటలకొద్దీకూర్చుంటాడు. లేకపోతేఎవ్వరికైనా కోప్పడ్డా వాడికికష్టం కలిగేమాటఅన్నా, ఏడుస్తాడు. వాణ్నింశాఖపట్టణం తీసికెడుతున్నాముమందు ఇప్పించటానికీ!”

పంతులుఈ మాటలు ంని అప్పటికినోరుంప్పి మాట్లాడాడు“పిచ్చి ఏంటి నాన్నా!నేను ఎందుకు ఏడ్చానంటేనాకు పెళ్ళయినాగూడా. నాపెళ్ళాం చచ్చిపోతుందని,నాకు బిడ్డ పుట్టినాతరువాత అదీగూడాపోతుందనీ ఈయనచెప్పాడు.”

అంతాగూడా ఈశ్వరరావువంక ంపరీతంగాచూశారు. ఎందుకు అలాంటిఅభాగ్యపు మాటలుచెప్పాడా అని ఆశ్చర్యపోతూ.

“నేనుకూడా పోతానుట నాన్నా!ఈ రైలు ◌రిగో, వంతెన◌ీద నుంచి రైలుబండిపడిపోయో, నా ◌ీదుగాఒక కారుపోయో, నా ◌ీద ఒకఎద్దుబండి ◌రిగో నేనుపోవడం నిశ్చయమేనటనాన్నా” అని మళ్ళీఏడ్చాడు ఆ కుర్రవాడు.

ఈశ్వరరావుప్రాణాలు పైనే ఎగిరిపోతున్నాయి.ఏ◌ు జవాబు చెప్పగలడు,ఎందుకు అలాంటి మాటలుఅన్నావంటే?

శివశివ! ఈశ్వరరావు మనస్సులోపడుతున్న బాధఇంతా అంతా కాదు.

ముసలమ్మఅన్నది ఈశ్వరరావునుచూస్తూ, “నీకేం పొయ్యేకాలంరాపాపం పసిబిడ్డను పట్టుకొనిఅప్రాచ్యపుకూతలన్నీకూశావు!”

ఒకాయనఅన్నాడు. “అక్కయ్య చచ్చిపోయిందనిఏడ్చావు! అదే◌ుటి?”

అందరూతనవైపే చూస్తున్నారు.ఇక లాభం లేదనిబండి ఇంకా బాగా ఆగకమునుపే,ఈశ్వరరావు బెజవాడప్లాట్‌ఫారం ◌ీదికి దూకి,మహాజనంలోకనపడకుండా కలిసిపోయినాడు.

ముసలమ్మా,ఆ పెట్టెలోవున్నఇతర పెద్ద మనుష్యులూఅంతా గూడా అతనికి గూడా ‘పిచ్చి’- అని నిర్ణయించారు.

---0---

పరిచయుడు

ఆనాడునేను చాలా పెందలాడేఇంటిదగ్గర నుంచిబయలుదేరి కాఫీహోటలుకువెళ్ళాను. ఇంకా నేనుఏ◌ు పుచ్చుకోలేదు.

ఇంతలోకే‘ఏమోయ్, ఇక్కడున్నావా?చాలా మారిపోయినావే!’అంటూ ఎవరో ఒకాయననన్ను పలుకరించాడు.

నేనుఆయన ముఖంవంకతేరిపార చూశాను. యెవరోపోల్చుకోలేకపోయినాను.ఖద్దరు బట్టలుకట్టుకొన్నాడు. చామనఛాయ దృఢంగా ఉన్నాడు.◌ీసం మటుకు కాస్త నెరిసింది.

చూడటంతోటేఆయన చదువుకొన్నవాడనీ చాలా పెద్దమనిషిఅనీ అభిప్రాయం కలుగుతుందిఎవరికైనా.

ఆయనయెవరైందీ నాకు జ్ఞాపకంరాలేదు. ఎంత ప్రయత్నించినా,ఎవరో చిన్ననాటిస్నేహితుడుఅయివుంటాడు అనుకొన్నాను.

బహుశఃనా సహాధ్యాయి అయివుంటాడు.లేకపోతే అంతచనువుగాఏమోయ్ అని సంబోధిస్తాడా?మరచిపోయి ఉంటాను.నేను కాలేజీవదలి ఇప్పటికిఇరవై అయిదేండ్లు అయిందాయె.

అయితేఆయనకు చిన్నప్పుడుచూచినట్లుఅయినా లేదు. బొత్తిగాక్రొత్తముఖంలాగువుంది. అయినా తెలి◌తక్కువగా ఎవరండీ◌రు అని అడగటం నాకు ఇష్టంలేక పోయింది.

ఆయనఎవరైందీ మెల్లగానేర్పుగా ఆయన నోటివెంటనే రాబట్టవలెననినిశ్చయించాను. ఉపాధ్యాయుడైనవాడికి ఈ నేర్పు కాస్త వుంటుంది.ప్రశ్నలు చేసి కావలసినజవాబు రాబట్టటం.

కాసేపుఏదో జ్ఞాపకం తెచ్చుకొంటున్నట్లునటించి చివరకుఈ ప్రశ్న వేశాను. “మనంక్రిందటి తఫాఎక్కడ కలుసుకొన్నామోయ్?”

ఆయన◌రగబడిన◌వ్వ “ఆరి! నీకుఇంతమాత్రం జ్ఞాపకంలేదురా?” అన్నాడు.

ఆ మాత్రంఏ◌టి, అసలు ఏమాత్రంజ్ఞాపకం లేదాయెనాకు అందుకని నేను యేదోపెద్దతప్పు జేసినవాడిలాగబిక్కముఖం పెట్టిచూశాను.

ఆ పెద్దమనిషికినా ◌ద చాలా జాలికలిగి వుంటుంది.ఎందుకంటే ఆయనవెంటనే నా ◌పుపైనతట్టి మధురమైనకంఠంతో అడిగాడు మళ్ళీ“ఓరే, బాబూ నేనెవరోఅసలు నీకు జ్ఞాపకం వుందా!”అని.

నిజానికిఏ◌ జ్ఞాపకంలేదు.అయినా నేను న◌వ్వ “ఎంతమాటా!అసలు జ్ఞాపకం లేకపోవడంఏ◌కర్మం గాని---” అని, ఇంకా ఏమో అనబోయిఊరుకొని సందేహంగాఆయనవంక చూశానునవ్వుతూ.

బాబూనీవు ఎవరో నాకు జ్ఞాపకంలేదుఅని ఒక్క మాట అంటేఏబాధా ఉండదు. కానిఅలా అనటం అ◌నయమనిమన అభిప్రాయం.అందుకని మనము◌నయాన్ని ప్రకటించటానికిపడే బాధలుఇన్ని అన్నీ కావు.

నామరుపూ, నా అనుమానమూఅన్నీ నా ముఖంలోఆయనకు కనపడేఉంట◌. నా అవస్థ అంతా ఆయనగ్రహించాడు.గ్రహించి నేనురామారావును రా అని స్పష్టంగాచెప్పేశాడు.

కానిఆయన ఏ రామారావో ఏ◌టోనాకు జ్ఞాపకము రాలేదు.నా చూపుల్లో ఆ సంగతికూడాఆయన పట్టేసి,వెంటనే తనఇంటి పేరు చెప్పాడు.అప్పటికీ నాకు జ్ఞాపకమురాలేదు.

చివరకుఆయన ముఖంచిట్లించిసుగ్గా అన్నాడు. 'నేనుసుబ్బారావు తమ్ముణ్ణిరా!'అని అప్పటికీ నాకు గుర్తుకురాలేదు.

కానిఇంకా నేను జ్ఞాపకములేనట్లేచూస్తినా, నేను వట్టితెలి తక్కువవాణ్నే కాక ఒక ధంగాసామాన్య మానవత్వాన్నిపోగొట్టుకొన్నవాడినిఅవుతానని తోచింది.

అందుకనిఇక లాభం లేదనిఅప్పటికే చటుక్కునజ్ఞాపకం వచ్చినవాడిలాగవెర్రిగా చూచి, ఇంతసేపూ ఇంత చిన్న షయంస్ఫురణకు రానందుకుసిగ్గు పడ్డట్టు నటించి,అప్పటికైజ్ఞాపకంవచ్చినందుకుఅపరితమైన సంతోషాన్నిపైకి ఆర్భాటంగా చూపిస్తూచివరకు తెములుచుకొనిఇల్లాగ అన్నాను.

'అరె!నీవురా! నేను ఎవరోఅనుకొంటున్నాను! సుబ్బారావుతమ్ముణ్ణిఅని మొదట్లో చెప్పినట్లుఅయితే ఎంత బాగుండేది!ఎంత అల్లరిపెట్టావు!కూర్చో, కూర్చో.'

ఈ మాటలుని ఆయన బాగా తృప్తిపడ్డట్లుమృదువుగా నవ్వాడు.ఏదో ధంగా ఈ చిత్రసంఘటనలో నుంచిబైట పడ్డందుకునేనూ సంతోషించి ఆయననుస్నేహపూర్వకంగా కూర్చోబెట్టికాఫీ తెప్పించి ఇచ్చాను.

ఆయననా ముఖం వంకచూస్తూతన హృదయంలోనిప్రేమకు వెచ్చ వెచ్చనికాఫీతో దోహదంచేయటం సాగించాడు.

పెద్దగాలిదుమారంలో చిక్కుకొనినానా అవస్థాపడి బైటపడ్డంత పని అయింది.ఎదుట కనపడుతున్నఈ మనిషి ఎవరైందీ తెలియకనేను సతమతంఅవుతూ ఉంటే పైగా ఈప్రత్యక్ష వ్యక్తిసుబ్బారావు ఒకడు తయారైనాడు.

సుబ్బారావునాకు ఏదో మహా ఆప్తుత్రుడైనట్లునటించి, ఇప్పుడుఅతనిక్షేమ సమాచారంఅడగకుండా ఎల్లాగ ఉంటాను.అందుకని సుబ్బారావుకులాసాగా ఉన్నాడా అని అడిగాడు.

ఆయనగారుబిక్కముఖంపెట్టి'బాగానే ఉన్నాడు. కానిఈ మధ్యనే వాడిభార్య పోయింది' అన్నాడు.

ఇప్పుడొకకొత్త చిక్కువచ్చిపడ్డది. ఆ సుబ్బారావుభార్య మరణం కోసంనేను చారం నటించాలె.స్నేహితుడిభార్య పోయిన సంగతిహఠాత్తుగా చిన్నప్పుడుఎంతగా బాకాపడి, బిక్కముఖంపెట్టి చారపడాలోఅంతా పడ్డాను మరి తప్పిందికాదు.

కానిఆ సుబ్బారావు ఎవరో నాకుఅప్పటికే జ్ఞాపకమురాలేదు. ఊహామాత్రం చేతఆప్తమిత్రుడైనఆ వ్య క్తి కోసం, అంతకంటేతెలియని ఆయనభార్య మరణం కోసంచచ్చినట్లువిధిగా ఆవేదన పడ్డాను.

కానిఇదొక విధంగా లాభించింది.ఎందుకంటే ఆ తరువాతనేను ఏమీ మాట్లాడకపోయినాఆయన ఏమీ అనుకోడు.విచారకరమైన వార్త విన్నమీదట దు:ఖభారంతోమౌనము వహించాననిఆయన అనుకొంటాడు.

నేనుతదనుగుణ్యంగానేప్రవర్తించాను. దిగులుముఖం పెట్టి కప్పులోకాఫీ కొద్ది కొద్దిగా తాగుతూమధ్య మధ్యఆయనవంక చూస్తూకూర్చున్నాను. ఆయననాలాగే చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

ఈ కొద్దిక్షణాలుగడపటం చాలా కష్టమైనది.ఆయననుకూడా ఒక కుశలప్రశ్నవేయాలి. వెయ్యకపోతేమర్యాదగా ఉండదు.అందుకని ఆయనవంకతిరిగి 'ఏమి పిల్లలుకులాసాగా ఉన్నారా' అన్నాను.

ఈ ప్రశ్నవినిఆయనొక చూపుచూశాడుగుండెల్లోకి దూసుకుపోయిందిఆచూపు. గుండె దడదడలాడింది. మళ్ళీఇంకో దు:ఖవార్త చెప్పేలాగున్నాడుచెప్పాడో నేనొక నాటకముఆడాలె ఏమురా కర్మము అనిదిగులుపడ్డాను.

కానిఆయన ధర్మమాఅంటూ నాకేమీ దు:ఖవార్తచెప్పలేదుకాని, ఒక నీచమైన వస్తువును,నికృష్టమైన జీవిని,ఉన్మత్తుని చూస్తున్నట్లుజాలిగా చూశాడు.

"నిజమేరాబాబూ, జ్ఞాపకశక్తిబొత్తిగా నశించింది.వృద్ధాప్యం వల్లకావచ్చు. లేకజీవితంలో పడ్డకష్టాలవల్ల కావచ్చు"అన్నాను నేను.

"నీముఖంఅయితే మటుకు ఇంతఅన్యాయమా! మనంనాలుగేండ్ల క్రితంమద్రాసులో తిరువళ్ళిక్కేణిలోకలిశాము" అని నా ముఖంలోమార్పునుగమనించటానికి కామాలుకాస్త ఆగాడు.

నేనుముఖంలో ఏవిధమైనమార్పూ చూపించలేకపోయినమాట నిజం.సంవత్సరానికి ఒకటిరెండుసార్లు ఏదో పనిమీదమద్రాసు వెడుతూఉంటాను.

అల్లాంటిసమయములో ఆయననుకలిస్తే కలిసే ఉండవచ్చుకాని ఏమీ జ్ఞాపకం వచ్చిచావందే!కళ్ళు ఒప్పజెప్పిఊరుకొన్నాను.

ఆయనకునాపై జాలికలిగి మళ్ళీఇల్లా అన్నాడు. "మనముఅప్పుడు బీచ్ దగ్గరకలుసుకొన్నాము. అప్పుడేచెప్పాను. నేను,పెండ్లి చేసుకోలేదనిఈ జన్మకు బ్రహ్మచారిగానేఉండిపోవాలని నిశ్చయించుకొన్నాను".

నేనుఅప్పుడు---"ఓహో అవును.నిజమే ఇప్పుడు జ్ఞాపకంవచ్చింది" అని అనాలెనిజానికి కానీ ఏమీ అనక ఊరుకొన్నాను.

నేనునా బలహీనతకూజ్ఞాపకశక్తి పోగొట్టుకొన్నందుకూసిగ్గుపడి ఆయననుక్షమించమని ప్రాధేయపడ్డాను.

ఇంతకూనాకు జ్ఞాపకశక్తి పోయినమాటనిజం. ఆయన బ్రహ్మచర్యవ్రత నిష్ఠాగరిష్టుడుకాబట్టి, ఆయనజ్ఞాపక శక్తి అంత పటుత్వముగాఉంది అని అనుకొని నాకు నేనుసమాధానము చెప్పుకొని,ఆయనను లోలోపలమెచ్చుకొన్నాను.

అప్పటికీమేము ఇద్దరంకూడా వేడికాఫీనిగుటకలు గుటకలుగాత్రాగేశాము. చెరో సిగరెట్టువెలిగించాము.

ధూమఖండాలుమేఘదూతలైమా యిద్దరిమధ్యారాయబారాలు జరిపినైనన్ను అతడు మనఃపూర్వకముగాక్షమించాడు.

అతనిచిరునవ్వు మెలికల్లోమా సంధిషరతులుగొలుసుకట్టు అక్షరాలతోలిఖితరూపాన్ని పొందినవి.ఆ తరువాత నిశ్శబ్దతబరువైంది.

కొంచెముసేపుఅయిన తరువాత ఆయననా క్షేమ సమాచారాన్నిగురించి అడగటముమొదలుపెట్టాడు.నాకు అపుడు ఒకటి తోచింది.ఏమిటి అంటే:--

మద్రాసులోమేము ఇద్దరముకలిశాము అంటున్నాడు.ఆసందర్భంలో నా సంగతిఅంతా ఆయనకు చెప్పేఉంటాను గదా! చెప్పినసంగతులన్నీ జ్ఞాపకంఉంచుకొన్నాడో లేదోఇప్పుడు తెలుస్తుంది.

ఆయనజ్ఞాపకశక్తి అంతంతమాత్రమేననితెలిసిందా నీకు మటుకుఏమి జ్ఞాపకం ఉండి ఏడ్చిందిఅని ముఖం వాచేటట్లుచీవాట్లు వేద్దామనిసంకల్పించుకొని కూర్చున్నాను.

"నీకుక్రాఫింగు పూర్వము ఇంతకంటేపెద్దదిగా ఉండేదికదూ?"

ఇదిఆయనగారి మొదటిప్రశ్న!'చాల్లే, నా క్రాఫింగుఎప్పుడూ ఇల్లాగే ఉంది'అని అంటానికి వీలులేదు.పట్టుకుని ఝాడించటానికిఅవకాశం ఇచ్చే ప్రశ్నకాదుఅది.

ఎందుకంటేక్రాఫింగు కాస్త పెరిగివున్నదేమోఆయనగారు చూచినపుడు!

ఈ సిల్లీప్రశ్న వేశాడేమో అనిమనస్సులో కిందపడి'అవును' అని ఊరుకొన్నాను.

నేనుఅవును అనేసరికి ఆయనఫక్కున నవ్వాడు.

"నువ్వుఅంతా మారిపోయినావు. చిన్నప్పుడునీవు దృఢంగా ఆరోగ్యముగాఉండేవాడివి" అన్నాడు.

ఇదికూడాకాదంటానికి ఁలులేనిప్రశ్న. ప్రతివాడూచిన్నతనములోదృఢంగా ఉంటాడు.ఆ ఏడుకాయేడు పైనబడ్డకొద్దీ బలహీనుడుకావటం సహజం.

అందుకనిఅవునన్నట్లుతలఊపి ఊరుకొన్నానునేను. ఆయన మళ్ళీఫెళ్ళున నవ్వాడు.

ఒక్కనిఁషం ఆగి "నీవు పూర్వంకంటేచాలా నల్లబడ్డావు"అన్నాడు, ఈ మాటలుఅన్న పద్ధతిలో.

"నీవునన్ను కాదనలేవు.నేను ఏమన్నా నీవుచచ్చినట్లుఅంగీకరించాల్సిందే" అన్నధ్వని ఉన్నది.

అయినానేను "నేను ఒకప్పుడుతెల్లగా ఉన్నానా"అన్నాను నవ్వుతూ.

ఆయనగట్టిగానఁ్వి, అన్నాడు"అల్లాగ కాదు. పూర్వమునీ దేహముచామనచాయలోమెఱుస్తూ ఉండేది.ఇప్పుడు బాగా నల్లపడ్డావు."

సత్యమోఅసత్యమో ప్రియమైనమాట అన్నాడు. నేనుఒకప్పుడైనా అందముగాఉండేవాడినని అనుకోడమునాకు ఇష్టమే! కాబట్టిగట్టిగా కాదని అనలేకపోయినాను.వాడి తెలిఁతేటలకుసంతోషించి, తెల్లపోయిచూస్తూ ఊరుకొన్నాను.

వాడువేసిన ప్రశ్నలలోఒక్కటీ వాడి స్మృతిదౌర్భల్యాన్ని పట్టిఇచ్చిందిలేదు.ఎదురుతిరిగి అనటానికిఎక్కడా అవకాశము చిక్కలేదు.

అందుకని,యుద్ధములోపరాజయము పొందినపృథ్వీపతిలాగ, శత్రువునుసమయముచూచిదెబ్బకొట్టాలన్ననిశ్చయముతో మౌనమువహించి ఊరుకొన్నాను.

ఆయనకునాపై జాలి కలిగింది.ప్రేమతో, జాలితోనా ఁపుపైన తట్టిఆయన ఇల్లాగ అన్నాడుఆఖరకు "ఒరేయ్, నీ జుట్టుమారిపోయినది! కట్టుమారిపోయినది! రంగు మారిపోయినది.ఇంకొక్కమాట చెప్పనా!నీ మాట కూడా మారిపోయినదిరా,రంగారావూ!" అన్నాడు.

రంగారావూఅన్న సంబోధనఁని తెల్లపోయినాను!

ఁడిదుంపతెగా!ఁడెవడో నన్నురంగారావు అని పిలుస్తున్నాడు.నన్ను ఎవరో అనుకొంటున్నాడు!

ఁడికేదోజ్ఞాపకశక్తి ఉందనీ,నాకు లేకపోయిందనీసిగ్గుపడి చచ్చాను.

ఇందాకటినుంచీ,వెధవ ప్రశ్నలువేసి చిక్కకుండా మాట్లాడాడు.సన్యాసి! చివరకు చిక్కాడురాఁడతంబొట్లూ!చచ్చేట్లుదెబ్బకొట్టాలెతీవ్రమైన ఎదురుదాడిసాగించాలె అని నిశ్చయించుకొని"నా పేరు రంగారావు కాదు!" అనిగట్టిగా అని పకపక నవ్వాను.

రామారావుకుఇది ఎలక్ట్రిక్‌షాక్‌లాగతగిలి, ఆయన 'ఢాం'అని చావాలిసింది.

తనకేమో,అపూర్వ మైన మేధాశక్తివున్నదని అనుకొన్నఆ వ్య క్తికి ఇది ఆశని పాశముకాకఏంచేస్తుంది!

నేనుఅనుకొన్నట్లు వాడుఁరిగి క్రిందపడనూలేదూ,చావనూలేదు.

ఒక్కసారిక్షణమాత్రం తెల్లపోయి,నా మాటలు ఁని ఎంతోఆశ్చర్యపోయిన వాడిలాగనటిస్తూ అన్నాడు"అరె! అన్నీ మార్చుకున్నావుసరే పేరుకూడా ఎప్పుడు మార్చుకొన్నావురా?"అని ఁపుపైన గట్టిగాచరిచి, నేను పేరుమార్చుకొన్నమాటసత్యమే అయినట్లునేను చేసినఆ వెధవ దొంగపనికితాను ఉదార భావముతోక్షఁస్తున్నట్లు చూపులవల్లతెలియజెప్పి,"అదుగో బస్ వస్తున్నది,వెడతాను" అని చెప్పిపెద్ద పెద్ద అంగలువేసుకుంటూ నడిచిపోయినాడురామారావు.

రామారావుఎవరైనది నాకు అప్పటికితెలియలేదు.ఆయన అన్నమాటనన్ను నిశ్చేష్టుణ్నిచేసింది.

ఆయనఎటు వెళ్ళిందికూడా నేను చూడలేదు.తలొంచుకొని ఊరుకొన్నాను.ఎవరా ఈ చిత్రవ్య క్తిఅని ఆలోచిస్తూ అల్లాగేకూర్చున్నాడు.

అతడునాకు చిరపరిచితుడూ,ప్రాణఁత్రుడూ అనినేను అనుకొన్నానుకదూ,అందుకని నేనూ అతడూకలిసి ఏవేవో తీపి వస్తువులుఅఁ తినేశాము.

బిల్‌ఎంత అయి ఉంటుందా అని ఆలోచించిఅడిగాను ఆ కుర్రవాడినివాడు రూపాయి అని చెప్పివెళ్ళిపోయినాడు.

రూపాయిఅయింది అనేసరికి గుండె కొట్టుకొందిఅందులో అధమంఅర్థరూపాయి అయినా ఆయన తినేసిఉంటాడు, ఆ ఁత్రుడు.

రామారావుటిఫిన్‌కోసము తయారైనఁత్రుడన్న మాట.ఆ ఁచిత్రవ్య క్తిచాలా తెలిఁగా ప్రవర్తించినాచివరకు మోసముచేసి పోయినాడు.

ఛీఎంతనీచమైనపని చేశాడా అర్ధరూపాయి డబ్బులకోసముఅని అనుకొన్నాను. తనతెలి ంనంతా నీచమైనపనికై వెచ్చించినఆ వ్యక్తిపై నాకు పరమఅసహ్యం కలిగింది.

అప్పటికిచాలాసేపు అయింది ఆయనవెళ్ళిపోయి. నేనులేచి మెల్లగామేనేజర్ వున్నబల్ల దగ్గరకువెళ్ళి జేబులోనుంచిరూపాయినోటు తీసి, ఆయనకిచ్చానురూపాయి అయిందే అని ంచారపడుతూ.

ఆయనఆ నోటు తిరిగి నాచేతికిఇచ్చి “ ి ంత్రుడుచెల్లించి పోయినాడండి”అన్నాడు.

మళ్ళీనిర్ఘాంతపోయినాను. ఇదీమరీ చిత్రంగా ఉంది!

---0---

నిజంనిజం!

ప్రొద్దునఎని ందిగంటలైంది.మా ఆ ండ ఇచ్చినవెచ్చని కాఫీ త్రాగుతూగదిలో కూర్చుని ఆ ండతోమాట్లాడుతున్నాను.

ఆ ండఏదో తమాషా అయిన మాటలుచెపుతున్నది ంటూ ంటూ చటుక్కునఆమె బుగ్గపై చెయ్యివేశాను. ఆమె ఎవరయినాఉన్నారేమోనని గిరుక్కునతిరిగి చూసే సరికే మాసీను వెనకాలనుంచునిఉన్నాడు.

సీనుచిన్నవాడే, అయినాఆ ండ సిగ్గుపడి అక్కడనుంచి వెళ్ళిపోయింది.సీను ఎర్రటి నిక్కరుతొడుక్కున్నాడు.

తెల్లటిషర్టు నిక్కరులోకి దోపి పైనబెల్టుపెట్టిఠీక్‌గా నుంచున్నాడు.వాడిని చూస్తే ముద్దొచ్చింది.

“ఏంకావాలిరా సీనూ?” అని ఆడిగాడు.

“ఈసెలవలు నాలుగురోజులూఇంటిదగ్గర ఉండివస్తాను మామయ్యా”అన్నాడు.

సీనుఅంటే ఎవరో కాదు మారంగయ్య కొడుకు. బంధుత్వంఎల్లాగున్నా రంగయ్యానేనూ చిన్నప్పటినుండీస్నేహితులం.అందుకనే వాడు తనకుర్రవాణ్ని నా దగ్గరవదలిపెట్టికాస్త కనిపెట్టి చూస్తూవుండరా అని చెప్పివెళ్ళాడు.

కుర్రవాడునా దగ్గర వుంటేవాడికోముక్క వస్తుందనీ,మంచి బుద్ధిమంతుడుఅవుతాడనీ వాడి ఉద్దేశ్యం.

నేనుసీనుకోసం పడుతున్నబాధ అయినా ఏ◌ిలేదు.

కాకపోతేఎప్పుడయినా వాడు ఇంటికిఆలస్యంగా ప్రొద్దుపోయివస్తే కోప్పడటం.వేళకు భోజనంచేస్తున్నదీలేనిదీ కనుక్కోవటం.ఇ◌ి వాణ్ని గురించి నాకుగల బాధ్యతలు.

మధ్యమధ్య ◌ిడు ఏవోకుర్రతనపు చేష్టలుచేస్తుంటాడు. ఎంతజాగ్రత్తగాకనిపెట్టి చూస్తూవున్నామొన్న దసరా సెలవులకుఇంటికి వెళ్ళాడు,వెళ్ళినవాడు స్కూలుతెరవటంతోనేరాక నాలుగురోజులుఆలస్యంగా వచ్చాడు.

ఎందుకురాఇంత ఆలస్యంగా వచ్చావూఅని అడిగితే, "నాన్నఉండమన్నాడు మామయ్యా"అన్నాడు.

సెలవుచీటితెచ్చావురా అంటేతెచ్చాను గాని ఎక్కడోపారవేశానన్నాడు. నిజమోఅబద్ధమో చెప్పలేనుగానిమొత్తం◌ిద వాడేదోఅబద్ధాలు ఆడుతున్నాడనిమాత్రం నాకు అనుమానంకలిగింది.

చదువువస్తే వస్తుంది లేకపోతేలేదు.కుర్రవాడి ప్రవర్తనబాగుపడాలె. అదీ నాఉద్దేశం. అందుచేతనేఈ చిన్నతనంలోనేసీనును కాస్త మంచిమార్గానపెట్టాలని నేనుఆలోచిస్తున్నాను.

ఈ నాలుగురోజులూ ఇంటిదగ్గరఉండివస్తానని సీనుఅడిగితే నేనువెంటనే ఒప్పుకొనకపోయింది అందుకనే!

"ఎందుకురాసీనూ, ఇప్పుడు నీవు మళ్ళీఇంటికి వెళ్ళటం?మొన్ననేకదా వెళ్ళివచ్చావు!ఇంటలోనే ఏ◌ు తొందర?హాయిగా ఇక్కడే వుండిచక్కగా చదువుకో.పరీక్షలు కూడా దగ్గరకువస్తున్న◌ి" అన్నాను.

సీనుబిక్కముఖం పెట్టి"మా నాన్న తప్పకరమ్మన్నాడు" అన్నాడు.

నాకుఏ◌ు చెప్పాల్సింది తోచలేదు"సరే అంత అవసరం అయితేవెళ్ళుదువుగానిలే"అని అప్పటికి వాణ్నిపంపివేశాను.

వాళ్ళనాన్న నిజంగా రమ్మన్నాడేమో!పోవద్దని వాణ్ణినిర్బంధించటంమంచిది గాదు అనుకొని'సరే పో' అని అందామనే అనుకొన్నాను.

తమాషాగాఆరోజు సాయంత్రమేబజారులో హఠాత్తుగమా రంగయ్య కనబడ్డాడు.ఆయన ఏదో తొందర పని◌ిదబెజవాడ వెడుతున్నాడు.

మేంద్ధరంకొంచెముసేపే మాట్లాడాము.పిల్లవాడి చదువుసంగతీ అదీ వచ్చింది.చదువు ఎల్లావున్నాకుర్రవాడు చెడ్డసహవాసాలుచేస్తున్నట్లునాకు అనుమానంగా ఉందనికూడా చెప్పాను.

ఆయననా చెయ్యి పట్టుకుని"కుర్రవాడిని బాగుచేసేబాధ్యత నీదిరా.అబ్బాయి మరి నీ ఇంట్లోఉంచింది ఎందుకూ! కాస్తమంచీ చెడ్డాచూస్తావని కాదూ! వాడినిఒకదారిని పెట్టాలెనీవు. పన్నెండేళ్ళవెధవ ఇప్పుడేనీవు వాడిని సన్మార్గంలోకిదింపు. అంతా నీదే భారం"అంటూ బస్సు ఎక్కాడు.

"అయితేచూడూ, స్కూలు మళ్ళీనాలుగురోజులుమూస్తారు. ఈ నాలుగురోజులుఇక్కడే వుండి చదువుకోరాఅంటే, నాన్న రమ్మన్నాడంటాడునిజంగా రమ్మన్నావా?"

"వర్థిది!దొంగ! నేను రమ్మనలేదు.రానక్కరలేదు. ఇక్కడేవుండిచదువుకోమను"అని చెప్పుతూ వుండగానేకారు బయలుదేరివెళ్ళిపోయింది.

ఒక్కంషయం మటుకు తేలిపోయింది.సీను అబద్ధం ఆడాడు.రేపు ఇంకా ఎన్ని అయినా ఆడుతాడు!దాని తరువాత దొంగతనాలునేర్చుకొంటాడు! ఇక ఆపైనస్కూలు ఎగగొట్టి ఎందుకుపనికిరాకుండా పాడయిపోతాడు.

ఏదోకాస్త పట్టి ఏర్పాటుచెయ్యాలె చెయ్యిచేసుకోవలసినఅవసరం ఉండదనుకొంటాను.సీను ఇంకా భయభక్తులలోనేఉన్నాడు కాబట్టిగట్టిగా చీవాట్లువేస్తే చాలుననుకొన్నాను.

నేనుఇంటికి వెళ్ళటంతోనే"ఒరే, సీనూ, ం నాన్న కనపడ్డాడు.నిన్ను రమ్మనలేదుట!అబద్ధాలాడుతున్నావు!వెధవా!" అని కోప్పడలేదుఏం జరుగుతుందో, ఇంకా ఏమంటాడోచూద్దామని ఊరుకొన్నాను.

మరునాడుసాయంత్రం మూడుగంటలకుసీను నాగదిలోకి వచ్చిపిల్లిలాగ నుంచున్నాడు.మాట్లాడటానికివాడికి ధైర్యం లేకపోయింది.

కానివాడు ఎందుకువచ్చిందీనాకు తెలుసు వాళ్ళఊరువెళ్ళటానికి రెండురూపాయలుకావాలె .

వాడితోనేనే మాట్లాడించాను"ఏం రా?"

....

"వెడతావా?"

తలఊపాడు.

“ఏంవెళ్ళకపోతే?”

“మానాన్న కోప్పడతాడు”

“ఉ(హూ,పాపం ీనాన్న కోప్పడుతాడేం?నిన్ను గట్టిగా రమ్మనిచెప్పాడా?”

“చెప్పాడు.”

వెధవ!సులువుగా బ్రహ్మాండమైనఅబద్ధం ఆడేశాడు.నాకు చాలాకోపం వచ్చింది.రెండు బాదుదామాఅనిపించింది. కాని అంతచిన్నవాడిని కొడితేఏఁు ప్రయోజనం? వాడికిఅబద్ధం ఆడటంతప్పు అని నచ్చచెప్పాలె.

అదీకాకఇంకొకటి తోచింది.ీడు ఒక్కడూ ఎప్పుడూ ప్రయాణంచేయలేదు.అది కారణంగా చూపి ప్రస్తుతంవాడి ప్రయాణం ఆపేద్దామనుకొని,అన్నాను ‘ఓరే, నీవు ఒక్కడిీ,ఎల్లా వెడతావురా?ఎప్పుడన్నా వెళ్ళావుగనుకనా?ఎవ్వరన్నా ీ ఊరువాళ్ళువస్తే వాళ్ళతోపంపిస్తాను. అందాకా ఉండు.’

సీనుఒక్క నిఁషం కాస్త ఆలోచిస్తున్నట్లుచూచి “మా ఊరి కుర్రాడొకడుమా స్కూలులో ఉన్నాడువాడుకూడా వెళ్ళుతున్నాడు.మేఁద్దరము కలిసివెడతాము మామయ్యా”అన్నాడు.

“వాళ్ళస్కూల్‌కు సెలవలుఇవ్వటంలేదే!”అన్నాను.

“వాళ్ళమాస్టరును సెలవుఅడిగి వస్తున్నాడు.”

“వాడిపేరు?”

“సీతయ్య.”

“ఏక్లాసు?”

“ఫోర్తుఫారం”

“సరేవెళ్ళు.రేపుప్రొద్దున తొఁ్మదిగంటలబండికి వెళ్ళుదువుగానిలే. నీకు కావలసినడబ్బు ఇస్తాను”

సీనుసరేనని తల ఊపాడు.

“నీకుఒక ఉత్తరం ఇస్తాను. అదిఁ నాన్నకు ఇచ్చి దానికిజవాబు వ్రాయించుకొనిరా.తెలిసిందా?”

“...........”

“ఉత్తరంవ్రాయించుకొని రాకపోయినా,ఁనాన్న యిచ్చినఉత్తరం ఎక్కడైనా పారేసినానాకు చాలా కోపం వస్తుంది.”

సీనుమళ్ళీ అంగీకారాన్ని సూచిస్తూతల ఊపాడు “నేనుచెప్పిన ంషయాలన్నీతెలిసినవా?”

“తెలిసినం”

“ఏంచెయ్యాలి చెప్పు?”అని అడిగాను.

సీనుఏడ్పుముఖంతో అన్నాడు.“మా నాన్నచేతఉత్తరం వ్రాయించుకొనిరావాలి”

“ఉత్తరంలేకపోతే?” ఈ ప్రశ్నపెద్ద గొంతుకతో హడలిపోయేలాగునఅడిగాను.

“నీకుకోపం వస్తుంది” అని జవాబుచెప్పి, సీను మెల్లగానా గదిలోనుంచిజారిపోయినాడు.

2

మరునాడుప్రొద్దున తొఁమ్మదింటికిసీను నా గదిలోని వచ్చితలవంచుకునుంచున్నాడు.

“ఏంరా? డబ్బు కావాలా?”

సీనుతలఊపి అక్కరలేదనుకున్నాడు.

“ఏం?”

“వెళ్ళనుమామయ్యా”

తంౘ్రడికిఈ సంగతంతా తెలిసిపోతుందనీతాను అబద్దం ఆడినట్లుబైటపడుతుందనీభయపడి, అసలుప్రయాణమే మానుకొన్నాడు.వాడిని చీవాట్లువేయటానికి అంతకంటేమంచి సమయం లేదనితోచింది.

“ఎందుకువెళ్ళవురా?” అని అడిగినాను.

సీనుతలవొంచుకునితెల్ల ముఖంవేశాడు. అప్పుడు నేనుఇట్లా అన్నాను.
‘వెధవ!చెడిపోతున్నావు.నీవేఁ బాగుపడే పనులుచేయటంలేదు.పచ్చి అబద్ధాలుఆడటం నేర్చుకొన్నావు.నిజం దాగదు. ఎప్పుడోఒకప్పుడు బైటపడుతుంది.అవునా?’

‘అవును’

‘ప్రాణంపోయినాసరే అబద్ధంఆడకూడదు. తెలిసిందా?’

‘తెలిసింది’

‘హరిశ్చంద్రుడికథ తెలుసునా?’

‘తెలుసు’

‘ఏంజేశాడూ?’

‘అబద్ధంఎప్పుడూ ఆడలేదు’

‘ఎన్నికష్టాలు వచ్చినా?’

‘ఓర్చుకున్నాడు’

‘అంతేకాని?’

‘అబద్ధంఆడలేదు’

“చూశావాఅదీ మన ఆదర్శం. నోటివెంటఅబద్ధం రాకూడదు.ఇకనుంచి ఎప్పుడూ నిజంచెపుతావా?”

‘చెపుతాను’

“ఇంకొకటి,చెడ్డపిల్లలతోసహవాసము చేయకూడదు.అట్లాంటి వాళ్ళుఏంజేస్తారో తెలుసునా?సినిమాలకూ, నాటకాలకూతీసికెళ్ళి మనిషినినిఁషంలో పాడుచేస్తారు.చదువు పాడైపోతుంది.నిజమా అబద్ధమా?”

నిజమేననిసీను తలఊపాడు.

“నీవుఇప్పటికే ఎంతో పాడైపోయినావు!ఏం అట్లా చూస్తావు?నిజమా అబద్ధమా?”

‘నిజమే’---అన్నాడుసీను.

“కాకపోతేఇద్దరూ కలిసి వెడదామనుకొంటారా?” అన్నాను నేను.

‘కాదుమామయ్య’

'కాదుఏంటి, నీ మొఖం!ీరు ఇద్దరూ కలిసి వెడదాంఅని అనుకోలేదూ?'

సీనుసిగ్గుపడి 'అనుకోలేదు'అన్నాడు.

'మరినీవు అనలేదూ,మేంద్దరం కలిసివెడతామని?'

'అన్నాను'

'..............'

'ఐతేఅదికూడా అబద్ధంఅన్నమాట!'

'అవును'

'ఓరిసన్యాసి ఎన్ని అబద్ధాలుఆడావురా! ీ నాన్న నిన్నురమ్మన్న మాటఅబద్ధమే! సీతన్నానీవూ కలిసి వెడదామనుకొన్నమాటఅబద్ధమే! రెండుఅబద్ధాలాడావు!ఛీ వెధవా!'

అనిచీదరించుకునేసరికిసీనుకు పాపం ఎందుకు ఇన్నిఅబద్ధాలు ఆడానా అనిపశ్చాత్తాపం కలిగినట్లుంది.

పెద్దగాఏడ్చాడు పొంగిస్తున్నదు:ఖాన్ని ఆపాలనివాడు ఎంత ప్రయత్నంచేసినాఆగలేదు. వాడు వెక్కివెక్కి ఏడ్వటం సాగించాడు.

'ఛాపో,వెధవా, ఇక ఎల్లప్పుడూఅబద్ధాలాడకు'అని చెప్పి వాడిని పంపేశాను.

సీనుకుపశ్చాత్తాపం కలిగినట్లునాకు బాగా నమ్మకంకలిగింది.

ఇకవాడు ఎప్పుడూ అబద్ధంచెప్పడు. ఒక కుర్రవాడినిసన్మార్గంలోకి తిప్పగలిగాననినాకు చాలా సంతోషం కలిగింది.

కానిఒక్క షయం నన్నుచాలా బాధపెట్టింది.వాడు ఇన్ని అబద్ధాలుఎందుకు ఆడినట్లు!

ఈ ప్రశ్నకుసమాధానం కోసం నేనుచాలా సేపు ఆలోచించాను.ఇంటికి వెళ్ళాలనిఆదుర్దాపడి ఉంటాడు.అంతకుపూర్వము నాలుగురోజులక్రితమే పదిరోజులుతల్లి తండ్రులదగ్గర ఉండి వచ్చినవాడికిఅంత ఆరాటం ఎందుకో వాడినేఅడగాలని అనుకొన్నాను.

పదిగంటలకుసీనుగదిలోకి వెళ్ళాను.వాడు భిన్ను డైకుర్చీలో కూర్చుని ఏదో పుస్తకంవంక చూస్తున్నాడు.

నేనువెళ్ళగానే లేచినుంచున్నాడు వాడిచేందచెయ్యివేసి మెల్లగావాణ్ణి నాగదిలోకి నడిపించుకొనివచ్చి,కుర్చీలో కూర్చోబెట్టిబుజ్జగించి అడిగాను.

"ఎందుకురాసీనూ అన్ని అబద్ధాలాడావు?"

సీనుమాట్లాడలేదు.

"ఇంటికివెళ్ళాలని ఉందా?"

అవుననితల ఊపాడు.

"మొన్ననేగావెళ్ళి వచ్చింది?ఎందుకు ఇంతలో వెళ్ళాలనిబెంగ పెట్టుకొన్నావు?భయం లేదుచెప్పు!" అని బుజ్జగించాను.

వాడికిమాట పెగిలి రాలేదు.కాసేపు అయిన తరువాతఅన్నాడు 'నేను వచ్చేరోజునే అనుకొంటున్నారు;మా ఆవు ఆరోజో మరునాడోఈనుతుందని...'

ఈ మాటలుదు:ఖంతో అని, తరువాతకాస్త దు:ఖం ఆపుకొని, మళ్ళీఅన్నాడు. రుద్దకంఠంతో,'నాయనా సీనూ జున్నుతినకుండా వెడుతున్నావు!ఇంకొక్క రెండురోజులుఉండరాదురా, పోనీ నాయనా!జున్ను నీకు పెట్టకుండామేమందరం ఎట్లాతింటామురా! అని మాఅమ్మ ఎన్నో సార్లు అనుకొన్నది.అందుకని---' సీను ఆపైనఒక్క మాటైనా అనలేకపెద్దగా ఏడ్చాడు.

నాకుచాలా జాలివేసింది.రెండుచొక్కాలూ, రెండులాగులూవాడిపెట్టెలోనుంచితీయించి ఒక సంచిలోపెట్టుకోమని, వాడినివెంటబెట్టుకొనిబస్టాండుకు బయలుదేరాను.

సీనుంషయమై ఆలోచిస్తూనడుస్తున్నాను.ంణ్ని ఇక జన్మలోఅబద్ధం ఆడకుండాచెయ్యాలి, బహుశ:వాడు ఆ నిశ్చయానికే వచ్చివుంటాడనితోచింది.

కానివాడేవరో ఆ సీతన్నస్నేహంలో పడ్డాడోనేను చేసినపనిఅంతా వ్యర్థమైపోతుంది.అందుకని ఆ సీతన్నతోఇకముందు ఎప్పుడూ కూడాసహవాసం చెయ్యవద్దనిగట్టిగా చెప్పితేనేను ఈ కుర్రవాడినిబాగుచేసినవాడినిఅవుతానని అనుకొన్నాను.

అందుకనిఅన్నాను 'ఒరే సీనూ, నీవుఇకనుంచి బుద్ధిమంతుడింగాఉండాలి ఆ సీతన్న వట్టివెధవ!ంధుల వెంటతిరిగేవెధవ! వాడు వట్టిఅబద్ధాలకోరు వాడుంవూరువాడు అయినాసరే ఎప్పుడుగానివాడితో మాట్లాడకు'

"అదికాదుమామయ్యా"

“ఏదికాదురావెధవా! సీతన్ననునేను ఎరగననుకొన్నావా?”

ఈ స్థితిలోనాకు ఒకటితోచిందిసీతన్నను నేనుఎరగను అనుకొని ఉంటాడుసీను. నిజానికి ఎరగను.అందుకనేవాడి ిషయమైఏమన్నా ‘కాదు మామయ్యా’అంటున్నాడు. సీతన్ననునేను బాగా ఎరిగివున్నట్లునటించి డబాయిస్తేనేగాని ఆ ిషయమైకూడా ఉన్నసంగతి బైటపడదు.

ీడికిఇన్ని అబద్ధాలాడాలనితోచిఉండదు. ఆ వెధవేబోధించి ఉంటాడు.ు మామయ్యతో ఇల్లాచెప్పిరారా అని. ఇల్లాఅనుకొని నేను మళ్ళీసీనును డబాయించాను.పెద్ద గంభీరమైనగొంతుకతో.

“ఒరేసీనూ, నువ్వూ సీతన్నాకలిసి వెళ్ళదామనుకొన్నమాటఅబద్ధమేనన్నావు.నీవు అంతవరకు నిజమేచెప్పి ఉంటావు. నమ్మకమేకాని,ఒక్క అనుమానం ఉన్నదినిన్ను ఇట్లాగ అబద్ధాలుఆడమని చెప్పిందివాడే అయివుంటాడుఅవునా?”

“కాదుమామయ్యా”

నాకుచాలా ఆశ్చర్యం కలిగింది.కాదంటున్నాడు! ీడికిఈ బుద్ధి పుట్టిందనినేను నమ్మలేకమరోసారి భయపెట్టాను.ఇల్లాగ “ఆ సీతన్నిషయమై నాకు తెలియదనుకొన్నావా?నాకు అంతా తెలుసు! వాళ్ళమాస్టరుకూడా చెప్పాడుసీతన్న వట్టిదుర్మార్గుడనివాడి సహవాసంవల్లనీవు కూడా చెడిపోతున్నావనీ!”

సీనుకళ్ళనీళ్ళుకుక్కుకుంటూ అన్నాడు.

“వట్టిదేమామయ్యా”

నాకువళ్ళు మండిపోయింది“చెంపలు పగలగొడతాను వెధవా!మాస్టరుకూడా అబద్ధంచెప్పాడంటావా?”అని గర్జించాను.

“అదికాదుమామయ్యా, అసలు,సీతన్న అంటూ ఎవరూలేరు. మా ఊరు కుర్రాళ్ళల్లో!ఊరికినే నేను ఏదో పేరు అన్నాను!”

ఈ మాటినేసరికి నావళ్ళుఝుల్లుమన్నది.కాస్త తెప్పరిల్లి‘సరేలే. అయినా ఒకటిసీతన్నబోటివాళ్ళు చాలా మందిఉంటారు. అటువంటివాళ్ళతో సాహవాసంచెయ్యకేం!’ అన్నాను.

సీను,ిధేయతతో, తలవూపుతూబస్‌పైకి ఎక్కాడు.

నేనుక్రిందే నుంచున్నాను.

వాడుపైన---నేను క్రిందాఉన్నాము.

"ఒరేనాయినా, వెళ్ళిరా, జున్నుతినిరా.నేను చెప్పినంషయం ఎప్పుడూ మరిచిపోకేం."

సీనుతల ఊపాడు.

"ఏంటినేను చెప్పింది?"అని అడిగాను.

"ఎప్పుడూఅబద్ధం ఆడకూడదు.మామయ్యా!" అన్నాడుసీను. ఆ మాటలుంనినేను 'నిజం, నిజం'అనుకొన్నాను.

బుర్రుమంటూబస్సు వెళ్ళిపోయింది.నేను ంచారంతో వచ్చేశాను.వాడు ముందుకు వెళ్ళాడు.నేను వెనక్కు వచ్చాను.

---0---

ఎనింుదీఎనింుది

ఒకఅమ్మాయీ అబ్బాయీ ఆ అమ్మాయిచాలా చక్కనిది.పదిహారేండ్లవయస్సులో, మాంచియవ్వనంలో ఉంది.ఆ అమ్మాయికి పెండ్లి అయింది.కాని అత్తవారింటికిఇంకా వెళ్ళలేదు.

ఆ పిల్లమొగుడుకి ఇరవై ఏండ్లుకొంచెం పొడుగ్గా చామనచాయగాఅందంగా ఉంటాడు.

ఆ అబ్బాయిఅత్తవారింటికి వచ్చాడుఒక రోజున. అల్లుడువచ్చాడని అత్తగారుమర్యాదచేసి మంచిభోజనం పెట్టింది.ఆ అత్తగారూ, మామగారూఎంతో సంతోషించారో ఎట్లామర్యాదచేశారో, అదంతాంవరించనక్కరలేదు.ఆ చిన్నవాడు అత్తగారింట్లోఉన్న మూడురోజులూఎల్లా ప్రవర్తించాడోంనాలి.

ఆ అబ్బాయివచ్చినప్పటినుంచీఎవరికోసమో నిరీక్షిస్తున్నట్లుచూడటం మొదలుపెట్టాడు.

ఫలహారంచేస్తున్నా, భోజనంచేస్తున్నా, అతనిచూపులు ఒకగది కిటికీలంుదకే ప్రసరించేం. అక్కడా,ఇక్కడా, అంతటా వెతికేం.

దాపరికంఎందుకు? ఆ అమ్మాయి ఎక్కడుందో,ఒకసారి తనకళ్ళకుకనపడితే బాగుండుననిఅనుకొన్నాడు ఆ అబ్బాయి.

గదిలోకనక కంకణ ఝణఝణత్కారధ్వనులు ంనిపించేం.అతని నేత్రాలుసమజ్వలములుఅయ్యేం. వాటిలోనుంచి రకరకాల కిరణాలుఉద్భవమై దిక్కుదిక్కులా

ప్రసరించే◌.అందులో కొన్ని నిశితమైన◌.కఠిన శిలా నిర్మితములైనకుడ్యములనుచీల్చుకొని అంత:పురాలలోప్రవేశించి తిరిగివస్తూఉండే◌. ఆ పెద్ద ఇంట్లోఆ పిల్ల ఎక్కడ దాక్కుందోకనపడలేదు.

అతనిమనో◌ధి అంతా ◌బిడాంధకారబంధురమై పోయింది.కాని మధ్య మధ్యశయ్యామందిరాంతర్భాగాలలోనో,నిష్కుట ప్రాంతాలలోనో,గవాక్షాలలోనో ఆ పిల్లతళుక్కుమనేది.ఇదికూడా లేకపోతేఅతడు తక్షణం వెళ్ళిపోయేవాడు.

ఆ కుర్రవాడితలలో ◌పరీతపుఆలోచనలన్నీవచ్చి పడ్డాయి. ఎవ్వరూలేకుండాచూచిఆ పిల్లతో మాట్లాడాలనీ,ఆ అమ్మాయి కళ్ళల్లోప్రణయజ్యోతులువెలిగించాలనీ బుద్ధిపుట్టింది.

ఆ సాయంత్రమేఆ అమ్మాయిని కిటికీలోనుంచి చూశాడు. ఆపిల్ల మళ్ళీ చూచింది.పిల్లలు ఇల్లాగఒకరివంక ఇంకొకరు చూచుకొన్నారని◌నినక్షత్రాలు ఆకాశంలోనుంచి తొంగిచూచినవ్వుకొన్న◌.

ఈ కబురు◌నిఎక్కడో ఉన్న గాలి దేవుడుకూడా రయ్యిన పరుగెత్తుకొంటూవచ్చాడు. వచ్చిఆ పిల్ల బుగ్గలనూ,ముంగురులనూ తాకి ముద్దెట్టుకొనివెళ్ళాడు ఆ ముసలితాత.

ఆ రాత్రేఒంటరిగా ఉండగా ఆ పిల్లనుమాట్లాడిద్దామనిఆ అబ్బాయి అనుకొన్నాడుస్నానంచేసి వస్తూవస్తూ ఆగది కిటికీవంకేఊరికేచూస్తూ నడిచాడు.

ఆరాత్రిఆ కుర్రవాడికి సరిగ్గా నిద్రపట్టలేదు.ఆపిల్లను మాట్లాడిద్దామనిపట్టుదల మాత్రంఎక్కువైంది. ఆ రాత్రిఅంతా అల్లాగ అనుకొంటూనేనిద్రపోయినాడు. తెల్లవారిందిమళ్ళీ అనుకొన్నాడుసమయంజూచిఆ పిల్లను పలకరిద్దామని.

రెండవరోజురోజు రోజంతా ఎంతప్రయత్నం చేసినాఅతనికి ఆ పిల్ల ఒంటరిగాచిక్కలేదు. ఆ ప్రొద్దస్తమానమూఆ చిరుతప్రాణిఎంత తల్లడిల్లిందోనేను చెప్పలేను.చాలా జాలిని కలిగించే◌షయం ఏ◌టంటేపాపం ఆ బిడ్డ అల్లాగేనిరుత్సాహంతో, నిస్పృహతోఆ నిశీథంలో నిద్రపోయినాడు.

ఆ రాత్రిఅతడు సరిగానిద్రపోయినాడనిఏదుర్మార్గుడూ అనడు.ఐతే ఒకటి రెండుసార్లుకాస్త కునికితే కునికియుండవచ్చు.అదైనా కలతనిద్రేమెలుకువ వచ్చినప్పుడల్లా,అనుకొనేవాడు ఆ పిల్లనుతప్పకుండా రేపు మాట్లాడించాలేఅని.

రెండురోజులు, అంటేఒక లక్ష సెకనులకాలం,వృధాగా గడిచిపోయింది.ఒక్క ని◌షమాత్రం ఒక్కమాట మాట్లాడటానికిఅతనికి అవకాశం చిక్కలేదంటేఏమనుకోవాలి! ◌ధిఅలా చేసింది! అవకాశంవచ్చినప్పుడుఆ పిల్ల ఈ కుర్రవాణ్నిచూచి చటుక్కునవెళ్ళిపోతూ వుండేది.పాపము ఆ అబ్బాయికి ఏ◌ తోచలేదు.అంతేకాని అతడు ప్రయత్నమే◌తక్కువ చేయలేదు.

ఇంతలోభళ్లున తెల్లవారింది.అది మూడోరోజు ఆ మరునాడువెళ్ళిపోదామనికూడా అనుకొంటున్నాడు.ఆరోజు అయినా తనకుమంచి అవకాశం కలిగించవలసినదనిభగవంతుణ్నిప్రార్థన చేశాడుఆ అబ్బాయి. అతడు ఎంతగాబాధ పడ్డాడో తెలిసికోగలరసజ్ఞులు కూడా లేరుగదాఈ లోకంలో!

2

భగవత్కృపవలనఆ రోజున ఆ అబ్బాయికిమంచి అవకాశం వచ్చింది.ఎల్లాగంటే ఆ అబ్బాయిమేడమెట్లు ఎక్కుతూవుంటే అదే సమయానికిఆ అమ్మాయి కిందకి దిగుతూఉన్నది. ఆ అబ్బాయివస్తున్నాడనిఆ అమ్మాయికూ తెలిసింది.ఆ అమ్మాయి కిందికిదిగుతున్నదనిఆ అబ్బాయికి తెలిసింది.

ఆ అబ్బాయిఇలా అనుకొన్నాడు మనస్సులో.ఆ అమ్మాయి నన్ను చూచితప్పక వెనక్కు తిరిగిపారిపోవటానికి ప్రయత్నంచేస్తుంది. అప్పుడునేను 'ఏయ్ మాట'అందామని నిశ్చయించుకున్నాడు.

సరిగ్గాఆ సమయానికే ఆ అమ్మాయికూడాఇలా అనుకొంది మనస్సులో""ఈ పిల్లవాడి సంగతిఏం బాగుండలేదురెండు రోజులనుంచీచూస్తున్నాను. పోనీపోనీ అని ఊరుకొంటున్నాను.సరే! కానీ! వస్తున్నాడుకదా. నన్ను జూచితొంగిపోయినాడో మర్యాదగా,సరేసరి అల్లాగ కాక సరాసరి పైకివచ్చినన్ను రాచుకొంటూపోయినాడో నిలవేసి నాలుగుచీవాట్లు వెయ్యాలె"

ఇలాగఇద్దరూ కృతనిశ్చయులైఒకనికి ఎదురుగా ఒకను నడిచారు.ప్రచండమైనవేగంతో పోతూవున్నరైళ్ళు ఒకదానితో ఒకటికొట్టుకోబోతున్నంఒక పరమాణువు మరియొకపరమాణువుతో ఢీకొనబోతున్నది.

ఈ సంఘటననుగురించి చదువుతూవున్నప్పుడుఎవ్వరి గుండెలు కొట్టుకోకుండాఉంటయ్యో, ఎవ్వరు నిబ్బరంగాఉండగలదో నేనుఊహించలేను.

ఒకస్త్రీ హృదయం,మరొక పురుష హృదయంసమాకర్షణపొంది ఉన్నట్లయితేఇంతగా భయపడవలసిఉండేది కాదు. ఇక్కడఒకదానిని ఒకటి ప్రతిఘటిస్తున్నదిశివ, శివ ఎళాంటిఅపచారము జరుగబోతున్నదోకదా!ఆ అబ్బాయి పైకి వస్తున్నాడు!--ఆ అమ్మాయి మెట్లు దిగుతూవున్నది!

అరెరేఆ పిల్లవాడు రాబోయేఉపద్రవాన్ని ఏమాత్రంతెలుసుకోలేకుండాఉన్నాడుసుమా!

"అరేఅబ్బాయీ, ఆ పిల్ల పల్లెటూరులోపెరిగింది. కార్యము కాకముందుమొగుడితో మాట్లాడటంమహాపాపం అని అనుకొనేమనిషి దానికితోడు పెంకె.నీవు మూర్ఖపు పట్టుదలతోఆ

అమ్మాయిని పిలిచినా,చెయ్యి పట్టుకొన్నాఆ అమ్మాయి పెద్దగా కేకలువేసి,వాళ్ళ అమ్మనూవాళ్ళనూ పిలిచినిన్ను అల్లరిపెడుతుంది.మరీ మూర్ఖంచేస్తేవానీ చొక్కాపట్టుకొనిలాగి,నిన్ను మెట్లమీదనుంచి క్రిందికి నెడుతుందికూడాను!"

ఏయ్అమ్మాయ్! నీవుమటుకూఏమిటా పెంకితనము!ఆ అబ్బాయి మొగుడుగదాఅతడు వస్తున్నాడనితెలిసికూడ తగుదుననియెదురుగా పోవటంఏమంత మంచిపని!

కానిఆ అమ్మాయి మెట్లుదిగుతూనేవుంది. ఆ అబ్బాయి మెట్లుఎక్కుతూనే వున్నాడు.

అబ్బాయితల వంచుకున్నాడు.కొద్దిగా భయపడుతూఉన్నట్లుకూడా స్పష్టంగాతెలుస్తూనేవుంది.కాని అమ్మా! అతను రెండురోజులనుంచీఆలోచించి ఆలోచించి,చివరకు బాగా ధైర్యంచిక్కబట్టాడు.అమ్మాయిని పలకరిద్దామనిచాలా గట్టిగా నిశ్చయించుకొన్నాడు.

ఆ అమ్మాయికూడాఆ కుర్రవాణ్ణీ అవమానపరుద్దామని గట్టిగాఅనుకొన్నట్లుంది.లేకపోతే ఎందుకుఅలాగ భయం లేకుండావస్తుంది?

'అరే,వస్తున్నాడు!' అనుకొన్నదిఆ అమ్మాయి, కుర్రవాడు మలుపుతిరిగిఆమె దృష్టిపథంలోకిరావటంతోనే 'అదుగోవస్తున్నది!' అనుకొన్నాడుఆ అబ్బాయి.

కొద్దిగాగమనవేగం తగ్గినా,ఇద్దరూ ఎదురు బొదురుగానడుస్తూనేవున్నారు.మరీ సమీపంలోకి వచ్చారు.

తొణకకుండానడుస్తున్నాడు.కుర్రవాడు గంభీరంగాధైర్యంగా, ఆ పెంకెపిల్లఎదురుగా వస్తూనే వుంది.సుస్థిర బుద్ధితోస్థిమితమతితో.

అరెబాబా!ఎంత ప్రళయంజరుగబోతున్నది.తప్పకుండా, ఇదేదో పెద్దఅల్లరికావలసినవిషయమే.

అయితేతమాషా ఏమిటంటేఏమిధమైన అల్లరీజరగలేదు. ఆ పిల్లదారిన ఆ పిల్ల వెళ్ళిపోయింది,ఆ పిల్లవాడు దారిని పిల్లవాడువెళ్ళిపోయినాడు. అమ్మాయిఅతగాడిని కన్నెత్తిఅయినా చూడలేదు.ఆ అబ్బాయి ఆ అమ్మాయిని నోరెత్తిఅయినా పలుకరించలేకపోయినాడు.

అబ్బాయినావంక చూచినట్లయితేముక్కచీవాట్లువేసేదాన్ని అనుకొన్నదిఆ అమ్మాయి. ఆ అమ్మాయి తలవంచుకొనివెళ్ళిపోయిందిగానిఒకకన్ను నా మీద పారేసినట్లయితేతమాషాచేసేవాణ్ణిఅనుకొన్నాడు ఆ ధీరహృదయుడు.

ఇల్లాజరిగింది ఆ రోజునప్రొద్దున ఎనిమిదిగంటలయాభైనిముషములకు.

పదిగంటలకల్లాభోజనాలైపోయినం.పదకొండింటికల్లాఇంట్లోవున్న ఆడవాళ్ళభోజనాలుకూడాఅయిపోయినం. ఆ అమ్మాయివుండేగదికూడా ఆ అబ్బాయి గుర్తుపట్టిఇక సాగించాడు తన దండయాత్ర.

ఆ అమ్మాయిఆ కిటికీదగ్గరకు ఎందుకోరావటంతోనే ఈ అబ్బాయిధైర్యంగా ఆ అమ్మాయివంకచూచినవ్వాడు. నిజంగా ఆ గుండెనిబ్బరాన్నిమెచ్చుకోక తప్పదు.

తనేదోఘనకార్యం చేశాననిఆ అబ్బాయి అనుకొన్నాడుకాని ఆ అమ్మాయి ఏమనుకొంటున్నదోతెలిస్తేనా? ఆ అమ్మాయిఇలా అనుకొంటున్నది.'ఈ అబ్బాయి నన్ను జూంనవ్వటం కూడా మొదలుపెట్టాడు.నేను ఊరుకొన్నానా ఇదిచాలాదాకా పోతుంది.ఎవ్వరైనా చూస్తే ఈ అమ్మాయిమొగుడితో మాట్లాడుతున్నది,ఇదెక్కడి ండ్డూరమమ్మాఅని ముక్కులూ మూతులూంరుస్తారు. ఎందుకొచ్చినఅల్లరి! మొదట్లోనేఏదో గట్టిగా చీవాట్లువేయాలె'

మళ్ళీకాసేపువుండి అనుకొన్నది,'నేను చేయదలచుకొన్నదిఏమంత కష్టమైనపనికాదు. మా అమ్మతోచెపితే ఆమె అల్లుడిగారినిపిలిచి నాలుగూ పెడుతుంది.'

మరికొంతసేపుఅయిన తరువాత ఇంకోంధంగాఅనుకొన్నది. "ఛాఛా ఎవ్వరితోనూ చెప్పకూడదు.ఆ అబ్బాయి ఏమన్నా అనుకొంటాడు.ఒకరికి చెప్పటం ఎందుకూ?నేనేం చిన్నదాన్నా!ఆ నాలుగుమాటలూనేనే ఇంటాను అదైనాపోతుందో కొంచెం చూడాలె.బహుశః నన్నుపిలుస్తాడు. పిలిచిఏమంటాడో చూస్తాను!ఏమని పిలుస్తాడూ! నాపేరు పెట్టి పిలుస్తాడా?ఛీ ఛీ పెళ్ళాన్నిపేరుపెట్టి పిలుస్తాడా?తప్పు కదూ! అతడిగొంతు చాలా మధురంగావుంటుంది. అతనిమాటల్లో సంగీతందాక్కుని వుంది. అయితేఏం! నేను ఆ మాటలుంనిపించుకోను."

"ఆఅబ్బాయి నా చెయ్యిపట్టుకొంటాడెమో?ఆ అబ్బాయి అల్లాగ చేసేలాగునేవున్నారు. అల్లాగచేస్తేతమాషాగా వుంటుందనుకొంటున్నారు.అమ్మదొంగ! ఈ అబ్బాయి ఎంతతమాషాగా చెయ్యాలనిఆలోచిస్తున్నాడు;ఒప్పుకుంటానా. అసలు మొగుడిసంపంలోకి పోకూడదు.నాకు తెలియదాఏంటి ఆ సంగతి! ఆ అబ్బాయికళ్ళు ఎలానో మెరుస్తూవుంటం. తళుక్కుతళుక్కు మంటూవుంటం. ఆ అబ్బాయి ముఖంవంకేచూడకూడదు" అల్లాగఆ అమ్మాయి చెప్పుకొనిగుండెగట్టి చేసుకొన్నదిఅప్పుడు మధ్యాహ్నంపన్నెండు కొట్టారు.

అదింట్టమధ్యాహ్నమేకావటానికి, కాని శ్రావణమాసంకావటంచేతఆకాశం మేఘచ్ఛన్నమైచల్లగా హాయిగావుంది. ఆ అబ్బాయి తలదువ్వుకొని,తెల్లని చొక్కతొడుక్కున్నాడు. ఎవ్వరూఉన్నట్లు లేదు.ఆ చుట్టుప్రక్కలఅతడు కాయకని వెళ్ళిఆ కిటికిదగ్గర నుంచున్నాడు.

కిటికీలోపెద్దఅద్దం ఒకటినిలబెట్టి,అందులో చూచుకొంటూఆ అమ్మాయి తలదువ్వుకొంటున్నది.ఆ అబ్బాయి అమ్మాయిని బాగాచూశాడు. 'ఎంత అందంగావుందీ ఆ అమ్మాయి ఒక్కమాటమాట్లాడితేబాగుండునే అనుకొన్నాడు.'

అబ్బాయిఎలాగయినా ధైర్యంచేసి'ఇదుగో అమ్మాయ్' అనిఐనా అందామని అనుకొంటున్నాడూ.ఇంతలో ఆ అమ్మాయి 'ఛీకార్యంకాని పిల్లలు ఎక్కడైనామొగుడువంక చూస్తారా.తప్పుకాదా' అని అనుకొనితుర్రున వెళ్ళిపోయింది.ఆ కుర్రవాడు తెల్లపోయినాడు.

4

'అరెరె,మాట్లాడించటానికిధైర్యం లేకపోయిందిగదా ఎంత తెలింతక్కువపనిచేశాను. ఇప్పుడు ఏంచెయ్యాలి!'అని ఇలాగ అనుకొంటూ అతడుగదిలోకివెళ్ళిపోయి కుర్చీలోకూర్చున్నాడు ఏం తోచలేదు.ఏదో పత్రిక చూడటంమొదలు పెట్టాడు.పత్రికలో తననుబాధిస్తూవున్నసమస్యకు సమాధానంఎక్కడా కనుపించలేదు.అసలు అతనికి అక్షరాలేకనిపించలేదు.

ఇంతలోఆ అమ్మాయి అక్కడికివచ్చిందిఎందుకో. ఆ అబ్బాయిని చూడటానికేవచ్చింది అనటంమాత్రం అన్యాయం.

అయితేఒకటి. ఏదో పనింద వచ్చినమనిషి అయితే, అక్కడేతారట్లాడుతూ, నుంచునిఉండటానికి కారణం ఏంటి?అని అడగవచ్చు. దానికిసమాధానం చెప్పలేము.ఆ పిల్ల మనస్సులోయేం అనుకొంటూఉన్నదో,ఏమో! అక్కడ ఎవ్వరూ లేరుకూడాను. వాళ్ళ అమ్మవాళ్ళూలోపల ఎక్కడో ఉన్నారు.

తండ్రిఇంట్లో లేడు. అట్లాంటప్పుడుఆ పిల్ల అలాగ ఒంటరిగారావటం చాలా తప్పుఅన్న ంషయం ఒప్పుకొంటాను.కాపురం చేస్తున్నపిల్ల ఐనా అలాగ బరితెంచుకొనిపట్టపగలు మొగుడికియెదురుగా రాదు. అయితేఆ పిల్లకు తన మొగుడుఅక్కడున్నాడని తెలియకపోవచ్చు.అసలు ఎందుకువచ్చిందోఏమో!!

చుట్టుప్రక్కలఎవ్వరూ లేకపోవటం,ఆ పిల్ల ఒక్క ర్తే అక్కడనిలబడి వుండటం,ఎంత ప్రమాదం తెచ్చింది.ఆ అబ్బాయికి ఎట్లా ధైర్యంవచ్చిందోఏమో చటుక్కునఅనేశాడు. 'ఏయ్ పిల్లా,మాట!' అని.

ఆ అబ్బాయినిచీవాట్లు వేయటానికిమంచి సమయం దొరికింది.ఆ అమ్మాయికి 'ఏంటది?అమ్మతో చెప్పనా?'అనో 'తప్పు, పిలవకూడదు.అనో అందామని నిశ్చయించుకొన్నది.గుండె నిబ్బరంగలఅమ్మాయి కాబట్టిఅలాగ అనాలది ఐనా తోచింది.'

ఆ ధీరశీలఅలా అందాము అనుకొన్నది.నోటిదాకా వచ్చినైమాటలు.కాని అనలేకపోయింది.ముక్కు పైన వేలువేసుకొని ‘తప్పు’ అని మాత్రంఅనగలిగింది. అదీ ధైర్యంగలఅమ్మాయి కాబట్టి.

అయితేఈ మాటలు గంభీరంగాకొట్టొచ్చినట్లుఅనవలసింది. పాపంపసిపిల్ల కేం తెలుసు?నవ్వొచ్చింది ఆ పిల్లకుఅందుకని ఈ మాటలుఅని పక్కున నవ్వి ఆ పిల్లవెళ్ళిపోయింది.

అప్పుడుమూడుగంటల పదినిముషాలైంది.

5

తానుతప్పుపని చేశానేమోనని,ఆ తరువాత ఆ పిల్లవాడుచాలా భయపడ్డాడు.నోరు జారి అనేశాడు. దీనివల్లఏం ప్రమాదంవస్తుందో,ఈ సంగతీ ఆ పిల్ల తల్లితోచెపితే ఎంతనవుబాట్లపని.ఏవో గుసగుసలు వినిపించినైపాపం పిల్లవాడి గుండెలుతల్లడిల్లిపోయినాయ్.

పాపంఆ పిల్ల అయినా ఎంతో హడలిపోయింది.ఎందుకో ఆ అమ్మాయిగుండెలుదడదడ కొట్టుకొన్నాయి!

ఆ పిల్లవాడుఅక్కడా, ఈ పిల్ల ఇక్కడా, భయభ్రాంతులై ఉంటూఉండగానే గడియారం నాలుగు,అయిదు ఆరు, ఏడు గంటలుకొట్టుకుపోయింది.

ఆ అబ్బాయికిబైటికి వెళ్ళటానికిముఖంచెల్లక,కాళ్ళాడక ఇంట్లోనేఉండిపోయినాడు.

ఆరోజునశ్రావణ శుక్రవారం అవటంమూలాన తల్లీవాళ్ళూపేరంటానికి వెడుతూఅమ్మాయినికూడా, రమ్మంటే,ముస్తాబైకూడా, చివ్వరకుఆ అమ్మాయికీ నలుగురిలోకిపోవటానికి భయంవేసి,ఏదో నెపంచెప్పి వాళ్ళనుపంపించి తాను ఉండిపోయింది.

సాయంత్రంఏడుగంటల యాభైఅయిదు నిముషాలు అయింది.ఆసమయంలో అబ్బాయికిగదిలో కూర్చోటం కష్టంఅనిపించింది. గాలిలోడాబాపై పచార్లు చేద్దామనిబుద్ధిపుట్టింది.

ఒంటరిగాగదిలో కూర్చోటం కష్టంవేసిఆ పిల్ల కూడా అంతకుపూర్వమేడాబాపైన చాపవేసుకునికూర్చున్నది. ఠాకూరు కథలుచదువుతున్నది.అబ్బాయి వెళ్ళాడు,ఆ అమ్మాయి అక్కడ కనిపించింది.

ఇందాకమాట్లాడిచ్చినందుకేహడలిపోయినకుర్రవాడు ఇప్పుడు ఆ పిల్లఒంటరిగా అక్కడ ఉండటంచూచి, ‘ఛా మనకెందుకు,ఆ పిల్లతో మాట్లాడటానికిమనమెందుకు

ప్రయత్నంచెయ్యాలె?అని అనుకొని క్రిందికి వెళ్ళిపోవచ్చునా?వెళ్ళిపోక ఆ పిల్లఉన్నచోటికి వెళ్ళటానికిసాహసిస్తున్నాడు.'

'ఇందాకఆ అబ్బాయిని చూచినవ్వటమే తప్పుఅని నా అంతరాత్మ చెప్పింది.కార్యం కానిపిల్లను. మొగుడితోమాట్లాడటంమహాపాపం' అనుకొనిపిల్ల అయినా,

వెళ్ళిపోకూడదూ?వెళ్ళలేదు.

ఇద్దరూఇద్దరే!

ఎవ్వరూవెళ్ళిపోలేదు.కాని వాళ్ళు బుద్ధిపూర్వకంగా ఉందామని ఉండిపోలేదు.పాపం వారిద్దరికీ కూడా మతిపోయింది.ఆ అమ్మాయి గుండె కొట్టుకుంటూవున్నది.ఆ అబ్బాయి గుండెకూడా దడదడలాడుతూవుంది.

అయితేఒక్క సంగతి ఆ పిల్ల ఈ అబ్బాయినిచూడలేదేమో!ఎందుకంటే ఈ పిల్లవాడువచ్చేసరికి అమ్మాయిఅటుతిరిగి పుస్తకం చూస్తున్నది.

ఆ అబ్బాయిమట్టుకు,ఒక్కక్షణం ఆలోచించి,కొద్దిగా వెనక్కుతగ్గి,ధైర్యం తెచ్చుకొనిమళ్ళీ ముందుకునడుస్తున్నాడు.ఆ పిల్లవైపు ఆకర్షింపబడ్డాడు.దగ్గరకుకూడా వెళ్ళాడు.ఆ పిల్ల మటుకు ఇతనివైపుతిరుగలేదు.

ఎందుకుతిరగలేదూ? తనుఅక్కడికి రావటం ఆ పిల్లచూడలేదనిఆ కుర్రవాడు అనుకొంటున్నాడుఇల్లాగ అనుకోవలెననేఆ పిల్ల ఉద్దేశం కూడానూ!అందుకని అటుతిరిగే ఉంది.

నిజంసంగతి ఏ౦టీ అంటేఆ పిల్లకు ఈ అబ్బా మేడమెట్లుఎక్కుతున్నప్పటినుంచీజరిగినదంతా తెలుసు!ఆ కుర్రవాడు మేడమెట్లుఎక్కుతున్నాడనీ, డాబామీదికివచ్చాడనీ, తనవైపుచూస్తున్నాడనీ, దొంగలాగానడుస్తున్నాడనీ,అన్నీ తెలుసు.

ఆ అమ్మాయిఇల్లాగ అనుకొంటున్నది'ఈ పిల్లవాడు నా దగ్గరకువస్తున్నాడు. నేనుఅతనివంక చూడకూడదు.చిన్నపిల్లలుమొగుడివంక చూడకూడదనినాకు తెలుసు. అందుకనిఅసలు అటుతిరగను.నేను ఆ అబ్బాయివంకచూడకపోతే అతడునన్నేం జేస్తాడు.పాపం కాసేపు చూస్తాడు. తలలోపెట్టుకొన్న,ఈ మల్లెపూలు కనపడత౦.అ౦మటుకు ఎందుకు కనపడాలె,: అని ఆ అమ్మాయి తనప౦టచెంగు జడపైనకప్పుకొన్నది. ఆ సన్ననిచీరచెంగు ముసుగులోంచిఆ మల్లెపూలు నవ్వటంమొదలు పెట్టిన౦.'

ఆ అమ్మాయికిఅప్పుడు కొత్త ఆలోచనవచ్చింది. ఆ అబ్బాయితనను ముద్దుపెట్టుకొంటాడేమోననితోచింది, అటువంటిఆలోచన ఆ పిల్లకుఇదివరకు ఎప్పుడూ కాలేదు.

ఇప్పుడుఎందుకు వచ్చిందోతెలియదు.

అల్లాంటిప్రయత్నం ఆ అబ్బాయిచేస్తేఏం చెయ్యాలా అన్నదిపెద్దసమస్య అయిపోయింది.ఆ పిల్లకు అది తలకు◌ుంచిన ఆలోచన.

ఏంచెయ్యాలో ఆ పిల్లకుచప్పున తోచలేదు.చాలాసేపు ఆలోచించింది.చివరకు భగవంతుడిదయవల్ల ఆ అమ్మాయికిఒక ఉపాయం తోచింది. అదిఏ◌ుటీ అంటే ఆ అబ్బాయిముద్దుపెట్టుకొంటానికిఎల్లాంటి ప్రయత్నంచేసినా, తాను మాత్రముఅట్టిపనికి అవకాశముఇయ్యగూడదనీ, ముఖంఅటూ ఇటూ తిప్పి అతనికిఅందకుండా చేద్దామనీ,ఈ ప్రయత్నాల వల్లఅతనికి వారించలేకపోతేఆ పిల్లవాడి చెంప◌ుదచిటిక్కున కొడదామనీ!ఇలా చెయ్యి ఎత్తి,ఇల్లాగ కొట్టాలి అనిఆ అమ్మాయి కొట్టే పద్ధతిగూడా అభినయించిచూచుకొన్నది.

ఐతేమొగుణ్ణి అల్లాగచెంప◌ుద కొట్టటంతప్పు అని ఆ పిల్లకు ఒకక్షణంలో తోచిందిగూడా.చాలా వ్యాకుల పడ్డది.చివరకు ఇల్లా అనుకొనిమనస్సులో సమాధానపడ్డది.

'ఆ అబ్బాయినన్ను ముద్దుపెట్టుకోవటం తప్పుగాదా?అతడు ఆ తప్పుపనిచేస్తే,అతనిని ఆ మహాపాపకార్యాన్నుంచివారించటానికి ఇల్లాగచేయటం మంచిదే!'

ఇల్లాగఅనుకొని ఆ పిల్ల ఆ కుర్రవాడిచెంప◌ుద చిటుక్కునకొట్టటానికి, తనకన్యాత్వాన్ని కాపాడుకొంటానికి,కృతనిశ్చయురాలైఅందుకు కావలసినధైర్యంకోసం, అనసూయ,అరుంధతి మొదలైనవారిప◌ంత్ర చరిత్రలలోనికొన్ని సంఘటనలనుజ్ఞాపకం తెచ్చుకొంటూఉన్నది.

ఆ పిల్లఆల్లాగ చెయ్యదల్చుకోడంతప్పుకాదా అని తోచటంలో◌ంపరీతం ఏ◌ులేదు.

కానిసత్యభామ మొగుణ్నిఎడమకాలితో తన్నింది.అంటే చిరునవ్వునవ్వేమేరూ, ఈ పిల్ల మొగుణ్నికాస్త చెంప◌ుద ఇట్లాఅనాలని నిశ్చయించుకొన్నదీఅంటే హడలిపోవటానికికారణం ఏ◌ుటో నేనుఊహించలేకుండాఉన్నాను.

ఐనానేను ఆ పిల్లనువెనకవేసుకొచ్చిఆ అమ్మాయి తప్పుఏ◌ు లేదని

అనటములేదు.ఇంత చిన్నపిల్ల,ముగ్ధ, ◌్రణావతి,ఇల్లాగ నిశ్చయం చేసుకొన్నదేమోననినాకు ఆశ్చర్యంగా ఉంది. ఐతేఒక్కటి.

అపిల్లఏది ఉచితమో, ఏదిఅనుచితమో తెలుసుకోలేనివయస్సులో ఉంది. కామసూత్రాలుచది◌న మనిషికాదు. అందుకని ఆ అమ్మాయిక్ష◌ుంచ తగినదనిమాత్రం నేనుగట్టిగా అంటాను.

ఆ అమ్మాయినిఇంతవరకూ ఎవ్వరూ ముద్దెట్టుకోలేదు.అందుకని యీ కుర్రవాడు తననుముద్దెట్టుకొంటేఎల్లాగ ఉంటుందా అని ఆపిల్లకు ఒక ఊహవచ్చింది.ఎల్లా ఉంటుందో

ఊహించలేకఅప్రయత్నం మానేసిఅతని చెంప ఁదకొట్టటానికే, నిశ్చయించుకొన్నదిఆ పిల్ల.

ఆ అబ్బాయిఊహలు మరీఁపరీతంగా పోతున్నాయి.ఆ పిల్లను కౌగిలించుకొందామని తన హృదయానికిగట్టిగా ఆ అమ్మాయినిఅదుముకొందామనీ, ఆ అమ్మాయిమృదువైన బుగ్గలనుతాకుదామనీ, తలపైనిచెయ్యివేసి నిమురుదామనీఇల్లాంటి

ఆలోచనలన్నీఅతని తలలోప్రవేశించినఁ ఇట్లాంటిపాపపు ఆలోచనలురాకుండా ఉండటానికే కళాశాలలోభగవద్గీతపాఠం చెప్పాలని పెద్దవాళ్ళుకొట్టుకొని గోలపెట్టేది.

ఈ పిల్లవాడుఇట్లాగ అనుకొంటూ మెల్లిగాపోతున్నాడు. ఆ అమ్మాయిదృఢసంకల్పం ఏమాత్రంతెలిసినా ఆ అబ్బాయిబతిక్కిపొయ్యేవాడుపానం, ఁధి తరుముకొనితీసి కెళ్ళింది.

పైగాఅతనికి ఏఁ తోచిందీఅంటే, 'యీ సమయాన్నిజారఁడిస్తే ఈ జన్మలోమళ్ళీ ఇట్లాంటిసదవకాశం దొరకదు. జన్మాంతం,తలచుకొన్నప్పుడిల్లా,వళ్ళు గగుర్పాటుకలిగించే తియ్యనితలపులనిచ్చే,సుకృతం ఏదైనా చేయదలచుకుంటేసాహసించి ఇప్పుడేచెయ్యి! సమయందాటిన తరువాతఅరే ఎంత బుద్ధి తక్కువపనిచేశాను, ఆ అమ్మాయినికౌగలించుకోవాలిసింది----పొరపాటైపోయింది.అని ఎంత ఏడ్చినా ఏఁ లాభంఉండదు.'

అబ్బాయిచాలా భయస్థుడుపిల్ల దగ్గరకు వెళ్ళినుంచున్నాడు. ఆ పిల్లనుమాట్లాడిద్దామనుకొన్నాడు.కాని నోరు పెగలలేదు.

అమ్మాయిఏఁ ఎరుగనట్టు అటుతిరిగేఉంది. ఇటు చూడనైనాలేదు, యీ అబ్బాయికిధైర్యం లేదు.ఆ అమ్మాయితో, 'ఓ పిల్లా,ఇటు తిరుగూ' యని అనటానికి.ఇట్లాంటి దుర్భరమైనస్థితి వచ్చిందిఆ అబ్బాయికి.

వెన్నెలకూడావస్తున్నది. వెలుగుఅంతకుముందే పోయింది.అయినా ఆ పిల్ల పుస్తకం వంకచూస్తూనే వుంది.ఆ సంజెచీకట్లోఅక్షరాలు కనపడుతున్నట్లు,ఆ అబ్బాయికి ఏఁ తోచలేదు.అపారంగా ఆ కుర్రవాడు, ఏఁ ఆలోచనలేకుండా ఆ పిల్ల రెండుకళ్ళనూతన రెండు చేతులతోనూమూశాడు.

ఏంచెయ్యాలా అనేపెద్ద ప్రశ్న వచ్చింది.ఆ అమ్మాయికి ఆ అబ్బాయిచెయ్యితన ఒంటిఁదపడేసరికి ఆ అమ్మాయికి ఎంతోకోపము రావలిసింది.

తననుముద్దు పెట్టుకొంటే,అతన్ని చెంపచిటిక్కుమనిపించటానికి,ఆ పిల్ల సిద్ధంగానేవుంది. అంతవరకేఆలోచించింది కానితన కళ్ళు మూస్తేఏ◌ు చెయ్యాలో ఆ అమ్మాయిఆలోచించుకోలేదు.అప్పటికప్పుడు ఏ◌ు తోచలేదుకూడాను.

మహామహావాళ్ళేఅలాంటి సమయంలోతలక్రిందులౌతారు.పాపం అభం, శుభంతెలియని ఆ పిల్లకేంతెలుస్తుంది. అందుకనిఆ అమ్మాయి మాట్లాడకుండాఊరుకొన్నది.

ఆ అబ్బాయికరస్పర్శ తగిలేటప్పటికిఆ అమ్మాయికి తమాషాగా వళ్ళంతాఝల్లుమన్నది.ఆ పిల్ల తన శరీరంపైనగగుర్పాటు కలగటంఎప్పుడూ ఎరుగదు. ఒళ్ళంతామొగ్గలు తొడిగింది.ఏ◌ుటబ్బా ఇంత హాయిగాఉందీ అనుకొంటూ ఆ అమ్మాయిఏ◌ు చెయ్యలేకపోయింది.

ఆ పిల్లవాడికికూడా ఏదో తమాషాగా ఉంది.గుండె కొట్టుకుంటున్నది.వేడిరక్తం శరీరంలో బహువేగంగాప్రవహిస్తున్నది.

నిజంమాటకు అతనికి ఏ◌ుతోచలేదు.ఇలా చేయడంవలన ఏ◌ు కొంప మునుగుతుందోఅన్న భయం కూడాపోయింది. తనకెందుకుఅంతహాయిగా వుందోఅతనూ తెలుసుకోలేకపోయినాడు.

నిజంసంగతి చెపుతున్నాను.ఇందులో అసత్యం ఏ◌ులేదు. ఏ◌ుటంటేఅమ్మాయ్ని ముద్దుపెట్టుకొందామని ఆ అబ్బాయిఅంతకుపూర్వం ఎప్పుడూ అనుకోలేదు.ఆ క్షణంలో అతనికి ఆ అమ్మాయినిముద్దు పెట్టుకొంటేబాగుండునని తోచింది.ఎందుకు అట్లాతోచిందోఎవ్వరికీ తెలియదు.

ఈ రోజుకూఅది రహస్యమేఇలాగ తోచిన వెంటనేఅతను ఏ◌ు చేశాడంటేఆ అమ్మాయిని గట్టిగాకౌగిలించుకొని బుగ్గపైనముద్దు పెట్టుకొన్నాడు.అప్పుడు సరిగ్గా ఎని◌ుదీ-ఎని◌ుదిఅయింది ఇండియన్ స్టాండర్డ్టైమ్.

కొంతమందిఏమంటారు అంటే, ఆ పిల్లనుముట్టుకొని ముద్దెట్టుకోటంఆ పిల్లవాడి తప్పుఅనీ, అదే◌ు అనీ అనకుండామెదలకుండా ఊరుకోటంఆ పిల్ల తప్పు అసీ అంటారు.

నేనుఅనటం ఏ◌ుటంటేఆ పిల్లది ఏ◌ు తప్పులేదనేమొదట కళ్ళుమూస్తేయే◌ుచెయ్యటానికితోచలేదు. ఆ తరువాతముద్దెట్టుకొన్నప్పుడుకూడా ఆ పిల్ల ఏ◌ు అనలేకపోయిన మాట నిజమే.

ముద్దుపెట్టుకొంటే ఇల్లాగతమాషాగా, సంతోషంగా, హాయిగా,సుఖంగా ఉంటుందని ఆ పిల్లఎప్పుడూ ఊహించలేదు.ఆ సుఖంతో చెంపపే◌ుదకొడదామని అనుకొన్నమాటేమరిచిపోయింది పాపం.

ఆ ఒక్కమాటేకాదు. ఆ పిల్లఅన్నీ మరిచిపోయింది.తన ఒళ్ళు తనకేతెలియని స్థితిలోఉండిపోయింది.

ఆ అబ్బాయిఒక్క బుగ్గపైనే ముద్దులుకురిపిస్తూఉంటే ఆ పిల్లరెండోబుగ్గ అందించగలిగింది.అంతే అంతకంటేపాపం ఆ పిల్లకూ ఏ◌ు తెలియలేదు.

అయితేఆ పిల్ల పేరే◌ుటీ అన్నఒక్క ◌షయం చెప్పటంమరిచిపోయానుఆ అమ్మాయి పేరు కాంతం.

---0---

23-వక్రాసు రోడ్

గుంటూరులోబ్రాడీపేటలో ఇరవైమూడవక్రాసు రోడ్డు◌ుద మొట్టమొదటిఇంట్లో ఉంటూన్న ఆఅమ్మాయి ఉన్నదే.ఆమె దక్షిణవైపు కిటికీలోనుంచిఎప్పుడూ చూస్తూ ఉంటుంది.ఆ అమ్మాయ్ ఒంటరిగాఉన్నట్లుంది, పిల్లాజెల్లాఇంకా కలగలేదు చిన్నపిల్లే.

ఆ పిల్లకుఅన్నం వండి పెట్టడానికిసంరక్షించటానికి, మంచీచెడ్డా చూడటానికిముసలమ్మ ఒకా◌డవుంది. ఆ◌డ ఎప్పుడూఏవో పనులలో ఉంటూ◌ుధిగుమ్మంలోకిసాధారణంగా రాదు.

ఈ పిల్లమటుకు అందరికీ కనపడుతూనేవుంటుంది. ఈ అమ్మాయిఇంటిపనులు ఏ◌ు చేస్తున్నట్టుకనబడదు. ఎప్పుడూఆ కిటికీలోనుంచీ,దూరానవున్న చెట్లవైపునకుచూస్తూ వుంటుంది.

ఆ దూరానఉన్న◌. తాటిచెట్లు,ఈ అమ్మాయి ◌చారంగా వాటితోఏ◌ు చెపుతుందో, వాటికిఏ◌ు అర్థం అవుతుందో, ఏమోగాని,మొత్తం◌ుద అ◌ తలలూపుత◌.

ఆ అమ్మాయి◌చారంగా ఉన్నదీ అంటేమంచిబట్టకట్టుకోకుండా, తలదువ్వుకోకుండాకూర్చున్నది అనుకున్నారుగదూ ◌ురు?

చాలాపొరపడ్డారు అలాంటిదిఏ◌ులేదు. ఆ పిల్లఎప్పుడూ చక్కగా కడిగినముత్యంలాగ ఉంటుంది.ముఖం కళ కళలాడుతూలక్షణంగా వుంటుంది.ఆ అమ్మాయికీ ఈ కాలపు పోకిళ్ళుఏ◌ు లేవు. చెవులకుదుద్దులేకాని,లోలకులు లేవు.మధ్యపాపిట తీస్తుందిగానిపక్కపాపిటతీయదు.వాలుజడ వేసుకోదు.బర్మాముడి వేసుకొనిచక్కగా ఒకటి రెండుపూలు పెట్టుకొంటుంది.

ఆ ◌ధినికాలేజీ కుర్రవాళ్ళు.పిన్నా పెద్దా ముసలీముతకా ఎంతమందోవెడుతూఉంటారు. కాని,ఆ అమ్మాయి వాళ్ళనుచూస్తున్నట్లుండదు.ఏ◌ుటో ఆలోచిస్తూ, ఆ దూరానికేచూస్తుంది.

అప్పుడప్పుడుఆడపిల్లలు వస్తుంటారు.ఆ ఇంటికి వాళ్ళకుదొడ్లో ఉన్న గులాబీపూలూముద్దగన్నేరు పూలుకోసిఇస్తుంది.

ఎవరోఒక ఆయన యాభైసంవత్సరాలమనిషి ఇరవై రెండో క్రాసురోడ్డులోనుంచివచ్చి ఆ యింటిముందుగా వెడుతూఉంటాడు.

ఆయనమటుకు ఆ అమ్మాయినిచూచి నవ్వుతూతల ఊపి 'కులాసాగా ఉన్నావాఅమ్మాయీ?' అంటాడు.

ఆ పిల్లఅక్కడ కూర్చునే ఉండితలఊపి, 'ఆ కులాసాగానేఉన్నాను బాబాయి' అంటుంది.

కానితమాషా ఏఁటంటేఆ పిల్లకు ఆ ముసలాయనఎవరో తెలియదు.ఆ పిల్ల ఆ యింట్లోకి కాపరానికివచ్చి వారం రోజులుకాలేదు. అందుకనిఆ అమ్మాయి సంగతి ఎవ్వరికితెలియదు.

ఆ ముసలాయనఉన్నది ఆ పక్కింఁధేఅని చెప్పాను. ఆయనమాట్లాడిస్తాడు.పొరుగువారు ఎవరైతే మనకుఎందుకని ఊరుకొనే, స్వభావంకాదు ఆయనది.

ఆయనఒకరోజు రాత్రి భోజనానంతరముచుట్టకాల్చుకుంటూబైటకు వచ్చేసరికి,తన ఇంటిముందున్నవంతెనపై ఎవరోఒక కుర్రవాడు కూర్చుని ఉండటంచూశాడు.

అతనికిపాతికేండ్లపైగానే ఉన్నంఁచామన చాయలోఉన్నా యవ్వనంలోఉండటం మూలానఅందంగా కనిపిస్తాడు.

ఆ అబ్బాయిఆ వంతెన ఁదకూర్చుని ఏదో ఆలోచించుకొంటున్నాడు,మనస్సులో చాలబాధ పడుతూ ఉన్నట్లుగాకూడా ఉంది. అందుకనే ఈ ముసలాయనరావటం ఆ అబ్బాయి గమనించలేదు.

ముసలాయనేఆ కుర్రవాడిని సఁపించి'ఏ అబ్బాయ్ ఎవరు నీవూ?ఇక్కడెందుకు కూర్చున్నావునాయనా?' అని అడిగాడు,నిజానికి ఆ అబ్బాయి ఎవరయినతనకెందుకు?

అదిపబ్లిక్ రోడ్డుగదా! ఆరోడ్డుఁదకూర్చుంటే తనకెందుకూ?

ఆ పిల్లవాడయినాపెద్ద మనిషిలాగ ఉన్నాడుగానిఒక అల్లరిచిల్లరమనిషిలా లేడు.మరియెందుకూ ఆ అబ్బాయినినిలవేసి ఆ ప్రశ్నలుఅడగటమూ అంటే,అది ఆయనగారి స్వభావం.

ఇంతకూసంగతి ఏఁటంటే,ఆ పిల్లవాడు ఏఁ మాట్లాడకుండాతలవంచుకుకూర్చున్నాడు.

ముసలాయనఊరుకొనే మనిషికాదు. మళ్ళీఅడిగాడు. 'ఏవూరు అబ్బాయ్◌ంది!'

ఆ అబ్బాయి'మాది బందరండీ'అన్నాడు. ముసలాయనఅంతటితో తృప్తిపడిఊరుకోక 'అయితే ఈ వూళ్ళోఎందుకున్నావు' అని అడిగాడు.

ఆ కుర్రవాడుకొంచెము భయపడ్డట్లుచూచి 'ఇక్కడ బంధువులున్నారులెండి' అని తలవంచుకొన్నాడు.

'ఏ ◌ధిలో?'

'ఈ పక్క◌ధే!'అంటూ ఆ పిల్ల ఉన్నఇంటివైపు చూశాడు.

'అంటేఇరవైమూడో క్రాసురోడ్డేనా?'

'ఆ,అదే............'

'మొదటిడాబాలో ఒక తల్లీ,పిల్లా ఉన్నారు. అదేనా◌ు ఇల్లు?'

పిల్లవాడుఏదో ◌ంతగా భయంగాఆయనవంక చూచితడబడుతూ,'అది గాదులెండి.దానికి కొంచెము పైగా ఉంటుందిమేమున్న ఇల్లు'అన్నాడు.

ముసలాయనకుఏదో అనుమానం కలిగింది.ఆ కుర్రవాడి ముఖంలోముఖం పెట్టి చూశాడు.ఆ వెన్నెలలో ఆ కుర్రవాడిముఖం బాగానే కనపడ్డది.ఏదో తప్పు పనిచేస్తుంటేపట్టుబడ్డ వాడిలాగా గాభరాగా చూశాడుఆ పిల్లవాడు.

ముసలాయనకుబాగా అనుమానం కలిగింది.కళ్ళు మూసుకొని ఏవోతన జీ◌తములోఒక ఇరవై దృశ్యాలనుమనో ◌ధిలోచూచిచప్పున కళ్ళుతెరచి నవ్వుతూఅన్నాడు. 'అయితే ఆ కిటికీలోకూర్చున్న పిల్ల???'

'అదేఅదే!' అంటూ ఆ కుర్రవాడువంతెన◌ుదినుంచి చివాలునలేచి వెళ్ళిపోయినాడు!

కుర్రవాడుచాలా ◌సురుగా వెళ్ళిపోయినాడు.ఆ అబ్బాయి నడిచిపోవటంకనపడుతూ ఉన్నంతసేపు,అట్లాగే చూస్తూ నిలబడిపోయినాడు.

ఆ పెద్దమనిషిచూస్తూ వుండంగానేఆ కుర్రవాడు వెళ్ళిపోయినాడు.ముసలాయన ఆరిపోయినచుట్టను మళ్ళీవెలిగించి ''కుర్రతనంఇంతేకదా!'' అనుకొన్నాడు.

ఆయనమనస్సు ◌సనకర్రలాగాఊగింది. ఒకసారి ఆ పిల్లవైపుమరొకసారి ఈ పిల్లవాడివైపు.

సాలీడుఈ మూలనుంచి ఆ మూలకూఆ మూలనుంచి ఈ మూలకుఎగురుతుంది. ఆ ఎగరటంలోఅది సన్నని దారాలతోఈ రెండుమూలలనుకలుపుతూ వున్నది.

ఈ రెండుమూలలకుసంబంధాన్ని కల్పిస్తున్నది.అలాగే ఈ తాతగారు తనమనస్సులో ఎవ్వరికీకనపడని దారాలతోఈ పిల్లల నిద్దరినీముడివేసుకొన్నాడు.

"ఆపిల్ల చాలా చిన్నవయస్సులోవుండికూడా ఒంటరిగా ిచారంగావుంటుంది. ఎందుకాఅనుకొన్నాను! పెండ్లయ్యేవుంటుంది ఆ పిల్లకుకాని భర్త వదిలేసివుంటాడు. పోనీ తప్పేిలేదు. ఇప్పుడు తెలిసిందిసంగతంతా"

ఆయనఇల్లా అనుకొని నోట్లోచుట్ట ిసిరి పారవేసిఇంట్లోకి వెళ్ళి గ్లాసుతోనీళ్ళు తెచ్చుకొనిపుక్కిలించి వుిమ్మవేసిపోయి పడుకున్నాడు.

ముసలాయనకునిద్రపట్టలేదు.అమ్మాయి భర్తృిహీనఅయిన మాట నిజమేఅయినట్లయితే,ఇప్పుడు జరగబోయేపని వలన రాబోయేప్రమాదం ఏిలేదు.అట్లాకాక ఆ అమ్మాయి మగనాలిఏమో! ఇదే నిజముఅయితే ఎంతవంచెనఆ భర్తకు!

ఈ ఆలోచనఆయన ముసలి రక్తాన్నికూడా వుడికించింది.చాలా బాధపెట్టింది.ఆ వంచిత భర్తపడబోయే బాధఅంతా ఆయన పడ్డాడు.

ిపరీతమైనఆలోచనలన్నీవచ్చి పడ్డి. అి బాణాలలాగఅతనితలలోగుచ్చుకొనిపోయిని. ఆయనతలఒక అంపశయ్య అయింది. భరించలేకపోయినాడు. ఆలోచించిఆలోచించి చివరకుభార్యను పిలిచాడు.

ఆమెపలకలేదు.

'ఏయ్నిన్నే ఏిటా మొద్దునిద్ర!ఏమంత ప్రొద్దు పోయిందని.'

'ఎందుకండీ!'అన్నది ఆిడ నిద్రకళ్ళతో.

'అయితేచూడూ, మన ప్రక్కిధిలో ఆ మొదటిఇంట్లో ఉన్నారు చూశావ్,ఒక తల్లీ, పిల్లానూ?'

'ఆ...ఎందుకూ?'

'వాళ్ళనునీవు ఎరుగుదువా?'

'ఆ!ఎరుగుదును.'

'అయితేఆ అమ్మాయి ఆ ముసలమ్మకూతురేగదా?'

‘ఆ..’

‘అయితేఆ పిల్లకు మొగుడు ఉన్నాడా?’

‘ఎందుకండీ◌ీకీ సంగతులన్నీ?’

‘చాలావ్యవహారంఉందిలే! ఆ పిల్లకుమొగుడున్నాడా లేదా?ఆ సంగతి కొంచెం చెప్పు?’

‘ఉన్నాడండీ....ఊళ్ళో వ్యవహారాలన్నీ◌ీకే కావాలి’ అని ఆమె ◌సుక్కున్నది.ముసలాయన చాలాఆశ్చర్యపోయినాడు.

‘ఉంటే.....’అని మాత్రం అని ముసలాయనఆలోచనలోకి దిగాడు.

‘ఏ◌ుటండీఅల్లాగన్నారు?’ అని ఆడిగిందిఆ◌ండ బాగా మెలకువతెచ్చుకుని.

‘అహఏ◌ులేదు గాని నిజంగాఉన్నాడంటావా?’

‘నిజంగాఉండటం ఏ◌ుటండీ?అబద్ధంగా ఉంటారా ఏ◌ుటి?’

‘ఉంటేమరి....ఇదే◌ుటి?’

‘ఏ మొచ్చింది?’

‘కొంచెంవ్యవహారంసాగుతున్నది’

‘చాల్లేఊరుకోండి. ఆ అమ్మాయి అల్లాంటిదిగాదు. బంగారు తల్లి.’

జరిగినకథ అంతా ఆ◌ండకు చెప్పడంఈయనకు ఇష్టం లేదుఅందుకని ‘అయితే సరే పడుకో’అని ఆమెగారితో అని తానుమాత్రంఈ ◌షయం ఆలోచించటానికిపూనుకొన్నాడు.

పెండ్లిఅయిన పిల్ల అయివుండికూడాఎంతదుర్మార్గం చేయటానికిసాహసిస్తుంది! ఎంతఆలోచించినా ఆయనకుఏ◌ు చేయాలిసిందితోచలేదు. ఆ ఆలోచనతోనేఆ రాత్రి గడిచిపోయింది.

మరునాడుఆ ముసలాయన ఇరవైమూడో క్రాసు రోడ్డు మొదటిఇంటిముందు నిలబడిఏదో తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు.ఆయనముఖంలో◌చారం నాలుగుచెంగులుపరుచుకు కూర్చున్నది.భయము తత్తరపాటుఅటు ఇటు పరుగెత్తుతున్నాయి.

ముక్కూముఖం తెలియనివాళ్ళింటికి వెళ్ళితలుపు కొట్టిపలుకరించాలంటేఎవరికయినా బెరుగ్గానేఉంటుంది. కాసేపు తటపటాయించి,'అంతే అయి ఉంటుంది.'అనుకొన్నాడు.

అంతకుపూర్వం మూడురోజులనుంచీప్రతిరోజూ ఆ పిల్లఆ వేళకు కిటికీలోకూర్చుని వుండేది.ఇవ్వాళ కనపడకపోవటంఏ౦? లోపల మనుష్యులున్నట్లుఅలికిడి కూడా ఏ౦లేదు.

అప్పటికీధైర్యం చేసి ఒకటికిరెండుసార్లు పిలిచాడు.ఎవ్వరూ పలకలేదు.'ఏ౦టి ఇది! అనుకున్నంతపనిఅయిపోయిందా ఏ౦టి కర్మం!'అని అనుకొని ఆయన రోడ్డు౦దికివచ్చి నిలబడ్డాడు.

ఆ యింటికిసరిగ్గా ఎదురింట్లో వున్నముసలమ్మ పాలచెంబుతోవస్తున్నది. సరిగ్గాఆ సమయానికే ఈ పెద్దమనిషి రెండు అడుగులుముందుకు వేసి 'అక్కయ్యాఈ ఇంట్లో ఎవరూ లేరాఏ౦టి?' అని అడిగాడు.

ఆ ముసలమ్మకళ్ళకు చెయ్యిఅడ్డం పెట్టుకొని చూచిఈయనను గుర్తించి,"నువ్వా, ఎవరో అనుకున్నాను.ఈ ఇంట్లో నిన్నటిదాకాఉన్నారు. ఎవరో ఒకతల్లీ,పిల్లానూ! మరి ఇప్పుడులేరేమో! అయితేఒకటి తెల్లవారుఝామునఇక్కడికేదో బండి వచ్చిందిఎవరో ఎక్కి వెళ్ళిపోయినారు"అన్నది.

ఇంకఆ ముసలమ్మతో అట్టేసేపుమాట్లాడవలసినఅవసరంలేదని ఆయనవెంటనే నిశ్చయించుకొన్నాడు.

ఇంకెందుకూ!కావలసినది అయిపోయిందిఆ రాత్రి జాగ్రత్తపడాలిసింది! ఇప్పుడుఏమనుకొంటే ఏ౦ లాభము!

ముసలాయనచాలా వ్యాకులతపొందాడు. ఈ ఘోర కార్యం జరగటానికితన బాధ్యతకూడాకొంత ఉందనుకొన్నాడు.ఎప్పుడైతే ఆ కుర్రవాడినిఅనుమానించాడో అప్పుడేతగిన జాగ్రత్తపడిఉన్నట్లయితేఇందాకా వచ్చేదికాదు.

ఈ ముసలయనఇరవై రెండో క్రాసురోడ్డు వంతెనపైకూర్చుని పళ్ళు తోముకుంటున్నాడు.తనను పలుకరించినవాళ్ళతో జరిగినకథఅంతా పూసగ్రుచ్చినట్లుచెప్పాడు.

'చెట్టంతమనిషి౦ నీవు అక్కడవుండగానే జరిగిందిఈపని!' అని వాళ్ళు ఆశ్చర్యాన్నిప్రకటించి వెళ్ళిపోయినారు.

ముసలాయనమనస్సు చివుక్కుమన్నది.చచ్చినచావుఅయింది. తనకు ఎంతఅపకీర్తి వచ్చింది!

ఇంకో◌ిశేషం ఏ◌ిుటి అంటే,ఆ పిల్ల అల్లాగ కిటికీలోనుంచి చూస్తూ ఉన్నప్పుడేచాలామంది అనుకొన్నారట.ఈ పిల్ల కాపురం చేసే పిల్లకాదు,ఎప్పుడో ఒకప్పుడు లేచిపోయేదేనని!

“ఆరాత్రి బందరునుంచివచ్చిన కుర్రవాడిమాటలను బట్టేనేను ఇంతపనీ అవుతుందనిగ్రహించినాను”అని మన ముసలాయనఅన్నాడు అందరితోనూ.

◌ిధి◌ిధిఅంతాకూడా ఈ ◌ిషయాన్ని గురించేమాట్లాడటంమొదలుపెట్టారుఈ సంగతి ◌ిన్న ప్రతివాడికీ,మళ్ళీ ఈ సంగతి ఇంకొకడికిచెప్పిందాకా తోచేదికాదు.

ఆ పిల్లదేతప్పు అని కొందరన్నారు.ఆడవాళ్ళదేముంది,ఇటువంటి ◌ిషయాల్లోమగవాడే మోసం చేస్తూఉంటాడని కొందరన్నారు.

పిల్లలనులేవదీసుకు పోవటాన్నిగురించి చాలా చర్చజరిగింది.

ప్రపంచంలోఇల్లాంటి◌ి ఎన్నిజరగలేదు! అయినాప్రతిసారి ఈ ◌ిషయం చాలాక్రొత్తగానూ, ఉత్కర్షాహేతువుగానూఉంటూ ఉంటుంది.

ఇద్దరువ్యక్తులు ఒకరినొకరుప్రే◌ిుంచుకొని లేచిపోతే,లోకానికి ఇంత హడావుడిఎందుకో! లోకం మనకెందుకుఅని పట్టించుకోకుండాఉండదుగద!

ఈ సంగతిమెల్లగా ఒక్కొక్క క్రాసురోడ్డేదాటింది. ఇరవై నాలుగోక్రాసురోడ్డులో జరిగిందిజరిగినట్లు చెప్పుకొన్నారు.ఇరవైఐదో క్రాసురోడ్డులోవాళ్ళిద్దరూ కూడా ఆస్థితోవెళ్ళిపోయినట్లుచెప్పుకొన్నారు. తరువాత◌ిధిలో వారికోసం పోలీసువారువెదుకుతున్నట్లుతేలింది.

ఇరవైఎని◌ిుదో క్రాసురోడ్డులోచెప్పుకోటంలో అదిఆరోజునే జరిగిందన్న◌ిషయం జారిపోయి ఎవరోబందరునుండి ఒకచిన్నవాడు వచ్చిఆ పేటలో ఉన్న ఒక పిల్లనులేవతీసుకుపోయినట్లు,వారు కొంతసొమ్ముతో పారిపోయి◌ిజయనగరంలోరాణిపేటలో కాపరంఉంటూన్నట్లు తేలింది.

ఈ ◌ిచిత్రప్రబంధానికి చివరిరెండుప్రకరణాలు ఇరవై తొ◌ిుమ్మది,ముప్పై క్రాసురోడ్ల వారుఅపూర్వమైన వర్ణనలతోచేర్చారు.

ముప్పయ్యోక్రాసురోడ్డులో చెప్పుకొన్నవృత్తాంతము ఇది.బ్రాడీపేటలో ఉన్నబ్రాహ్మణపిల్లను, ఒక నాయుడుకుర్రవాడు లేవతీసుకుపోయినాడు.ఆ పిల్ల కొంత సొమ్ముతోకూడా వెళ్ళిపోయింది.

వాళ్ళు ౦జయనగరంలోరాణిపేటలో కాపురంపెట్టారు. మొగుడూ పెళ్ళాలమనిచెప్పుకొన్నారు. వాళ్ళకుఒక పిల్ల వాడుకూడా పుట్టాడు---ఇదీకథ.

ఇదిఎప్పుడు జరిగింది అనిఎవ్వరూ ౦చారించలేదు.ఇంతపాపం ఎక్కడా జరగలేదనిమాత్రం అంతా అనుకొన్నారు.ఇదంతా జరిగేసరికి బాగాప్రొద్దెక్కింది తొ౦ుమ్మిదిగంటలైయుంటుంది.

ఆ సమయానికికాఫీకని ముసలాయనఇంటికిజేరి భార్యయిచ్చిన వెచ్చవెచ్చనికాఫీ త్రాగుతూ అన్నాడు,'ఏయ్! ఆ పిల్ల లేచిపోయింది'

"ఏపిల్ల?" అని ఆ౦డ ఆశ్చర్యపోతూఅడిగింది.

"ఏపిల్లా! రాత్రి నీవుబంగారుతల్లి అన్నావేఆ పిల్లే!" అని అంటూ ఆయనమరికొంచెం కాఫీ గ్లాసులోపోసుకొన్నాడు.

ఆ ముత్తైదువనిశ్చేష్టురాలై, నిలువునానిలబడిపోయి, తేరుకొని'ఛా, ఎవరు చెప్పారండీ!౦కు?' అన్నది.

"ఒకరుచెపితే నేనునమ్మేవాడిని గాదుఓ అమ్మగన్న పిల్లపైలేనిపోని మాటఅంటానికి నాకు మాత్రంమనస్సు ఒప్పుతుందా?"అని ప్రారంభించి గడచినరాత్రికుర్రవాడొకడు కనుపించటం,అతడు ఆ పిల్ల కోసంవచ్చినట్లుతాను అప్పుడే అనుమానపడటం, ప్రొద్దున్నేచూస్తే ఆ పిల్ల ఇంట్లోలేకపోవటం, పిల్చినాఎవ్వరూ పలకకపోవటం,మొదలైన ౦షయాలన్నీపూసగ్రుచ్చినట్లుచెప్పాడు.

ఆమెచేతిలో గ్లాస్అక్కడే జార౦డిచిపరుగెత్తక పోయినా, అతివేగంగావెళ్ళింది. ఇరవై మూడోక్రాస్‌రోడ్డుకు ఆమె ఆ యింటిముందుఆగి వెనక్కు తిరిగి చూచింది.ఆమెగారి భర్త ఇరవైగజాల దూరంలోఉన్నాడు!

ఆయనవచ్చినదాకా ఆగింది.ఇరవైమూడో క్రాస్‌రోడ్డు౦దఉన్న మొదటిఇంటి తలుపు తీసేఉంది. ఇది ముసలాయనచూశాడు. చాలా ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

ఇందాకవేసి ఉంది. తాను అనుకొన్నదిపొరపాటా అని అనుకొన్నాడుగాని,మళ్ళీ అట్లా ఎప్పటికీకాదనే నిశ్చయానికేవచ్చాడు. పిల్లలేచిపోతేమరి ఇంట్లో ఎవ్వరున్నట్లు?

అదోపెద్ద ప్రశ్నా ఏ౦టి?ఆ ముసలమ్మ ఉన్నదిఅనుకొని నవ్వుకొన్నాడు.

ఆ౦డనుఅడిగితే అన్ని సంగతులుతేలిపోత౦ ఎందుకింతగుంజాటన! అని అనుకొనిఇద్దరూ లోపల ప్రవేశించారు.

ముసలమ్మ‘అమ్మాయ్’ అని పిలిచిందిగదిలోనుంచి ‘ఎవరూ?’అని ఒక స్త్రీ కంఠస్వరం ◌నిపించింది.

ఆ పిల్లేఅయి ఉంటుందీ. ముసలాయనతెల్ల పోయినాడు.ముసలమ్మగారు గర్వంగాన◌్వింది. ఇంతలో ఆపిల్ల రానేవచ్చింది.

ముసలాయనకుచాలా ఆశ్చర్యమూ కలిగింది.◌చారమూ కలిగింది. ఆపిల్ల◌ద అంతగా తానుఅనుమానపడ్డం ఇంతలోఆ అమ్మాయి వెనకాలేఒక కుర్రవాడూ వచ్చాడువెండి కాఫీగ్లాసు చేత్తోపట్టుకొని.

ఎవరుఆ కుర్రవాడు! రాత్రి తానుచూచిన కుర్రవాడే!◌డి ఇల్లు బంగారంగాను,◌డు ఇక్కడే చేరాడన్నమాట!

◌ళ్ళిద్దరులోపలఉండే పలుకలేదు.తాను పిలిచినప్పుడు!పలకటానికి ధైర్యంఎట్లాగుంటుంది. అందుకనేతలుపులు వేసుకొనిలోపలదాక్కున్నారు.ఇల్లా అనుకుంటూ నుంచున్నాడుఆయన.

ఆ పిల్లముసలమ్మగారి దగ్గరకువచ్చి ఎదురుగా నిలబడి“ఏం బామ్మగారూ ఇల్లావచ్చారు? వచ్చినాసమయానికి వచ్చారులెండి”అని చాప◌ద కూర్చోపెట్టివెండిగ్లాసుతో కాఫీ ముందుపెట్టింది.

“నేనుపుచ్చుకొంటానా తల్లీ?పెద్దదాన్ని నేనుకాఫీ పుచ్చుకొంటానా: ఇదిగో◌ బాబాయికియ్యి” అని భర్తనుచూపింది.

“ఇందండిబాబాయిగారూ” అని కాఫీగ్లాసు ఆయనముందుపెట్టిందీఆ పిల్ల.

“అమ్మఎక్కడుందమ్మా” అనిఅడిగింది ముసలమ్మగారు.

“తెల్లవారుజామునరైలుకు వెళ్ళిపోయిందిబామ్మగారూ” అన్నదిఆపిల్ల.

ఈ మాట◌న్న తరువాత తాతగారికిఆ అబ్బాయిని చూస్తే ఒళ్ళుమండిపోయింది.ఈ పిల్ల ఒంటరిగా ఉండటంచూచి, ఎలాగో ఆ పిల్లనుఇష్టపరచి, ఇంట్లో ప్రవేశించినదుర్బుద్ధి ఆ కుర్రవాడు,అందువల్లనే ఆయనకుమనస్సు ఒప్పిందికాదు.

అందుకనినిష్ఠూరంగా, ముఖం చిట్లించిఅతనివంక చూస్తూ,“రాత్రి నీవేకదూ మాయింటిముందు వంతెనపైనకూర్చున్నది!” అని అడిగాడుకఠినంగా.

ఆ అబ్బాయి“అవును నేనేనండి”అన్నాడు ◌నయంగా.

“ఈపిల్ల కోసమే నీవుతిరుగుతున్నట్లునాకు రాత్రే అర్థమైంది!!”అని నవ్వాడు ముసలాయన.

“ఉన్నసంగతే అదిగదండీ”అన్నాడు కుర్రవాడు.

“ఎన్నిరోజులుతిరిగావు?” తాతగారికికొద్దిగా నవ్వు వచ్చింది.

“మూడురోజులు,నిన్నమూడోరోజు!”

“ప్రసన్నురాలినిచేసుకొన్నావన్నమాట!”

‘ఒకంధంగా’ అన్నాడు. ఆ కుర్రవాడుతలవంచుకొనిఇంకా నయమే సమయానికివచ్చాను. ఆలస్యమయితేనేను అనుకొన్నంతపనీఅయ్యేది. ఈ పిల్లనీకేదో బంధువన్నావుకదూ? ఎందుకు అలా అన్నావు?’అన్నాడు ముసలాయన.

“బంధువేనండి”అని కుర్రవాడు చిరునవ్వునవ్వాడు.

ముసలాయనకుఒళ్ళు మండిపోయింది.ఈ పిల్లవాడు ఇలాగధైర్యంగా సిగ్గూ బిడియంలేకుండా చెబుతూన్నజవాబు చూచి“ఏమౌతుంది ఆ అమ్మాయినీకు?” అని అడిగాడు గట్టిగా,గర్జించాడు భయంకరంగా.

కుర్రవాడుతెల్లముఖంవేస్తాడని అనుకొని ముసలాయనఆ కుర్రవాడివంక తీక్షణంగాచూశాడు.

ఆ అబ్బాయిసిగ్గు పడుతూ ఆ పిల్లవంక చూచి “ఏమౌతావేనాకు నీవు!” అని అడిగాడు.

ఆ పిల్లముసిముసి నవ్వులునవ్వింది. సిగ్గుతో తలవంచుకొని.

ఆ కుర్రవాడుఆయనవంక చూస్తూ“చిన్నతనంలోనేమాకు పెండ్లి అయింది. అప్పుడుఈండను చూసి అంతా, ‘నీపెళ్ళాము’ అనేవాళ్ళునన్ను చూసి ఆండతో“నీ మొగుడే!” అనేవాళ్ళు.ఇప్పుడు కాస్త తారుమారుఅయింది ఆ వరస. ఆండే నాకుమొగుడు అయి కూర్చున్నది.ఆండ మొగుడితనంభరించలేకనేను పోట్లాడియింట్లోనుంచి వెళ్ళిపోయి,బజార్ల వెంటతిరిగాను ఈ మూడురోజులు.పోయిన రాత్రే కాస్తరాజీ కుదిరింది” అన్నాడు.

ముసలాయన,ముసలమ్మ కూడాఒకరి మొగాలు ఒకరు చూచుకొనినవ్వుకొన్నారు. ముసలాయనఆ అబ్బాయిని కౌగిలించుకొనిహృదయానికిఅదుముకొంటూ “భలేవాడివోయ్!”అన్నాడు.

ముసలమ్మగారుఆ పిల్ల చెక్కిళ్ళునిండిరి తన కణతలకునొక్కుకొని, “చెప్పలేదండి!మా అమ్మాయి బంగారు తల్లిఅని!” అని అన్నది.

ముసలాయనఆ అమ్మాయి ఇచ్చినకాఫీ పుచ్చుకొని. ఇరవైమూడోక్రాసురోడ్డు నుంచిముప్ఫైయో క్రాసురోడ్డుఅవతలదాకా నడిచివెళ్ళాడు.ఆ పిల్ల సంగతి ఎత్తినప్రతివాడిని "ఛా,నోరుమూయ్ ఎవర్రాఈ సంగతి చెప్పిందినీకు!" అని కోప్పడుతూ.

---0---

బాపట్ల- టు- బెజవాడ

రైలునడుస్తూంటే మనలోవుండే ప్రాణవంతములైనపదార్థాలన్నీ కూడా కదిలిమనకు ఉత్సాహాన్నిసంతోషాన్ని కలుగజేస్తాయి.

అందుకనేరైల్లో ప్రయాణంచేస్తున్నప్పుడుఎక్కువ మాట్లాడుతాము.కొత్త స్నేహాలుఏర్పడటానికి రైలుప్రయాణాలు ఎక్కువగాతోడ్పడుతం.

ఇద్దరుపండితులు మా పెట్టెలోఎదురెదురుగా కూర్చున్నారు.ఏదో భాషా ిషయకమైనచర్చ జరుగుతూవుంది. రైళ్ళుఇల్లాగ కిక్కిరిసి పోవడానికికారణాలు ఏమైంది చర్చిస్తున్నారు.

ఒకమూలకొందరు ఎన్నికలనుగురించి, చర్చ జరుపుతూఉన్నారు.

ఆ చివరబెంచీ ీద వాళ్ళుహిట్లర్ స్టాలిన్చర్చిల్ అన్నమాటలుఉపయోగిస్తూ రాజకీయాలుకామాలు మాట్లాడుకొంటున్నారు.

ఒకబెంచీీద ఒక బట్టతలఆయన కూర్చున్నాడు.ఆయన ఎదురుగా ఒక అమ్మాయీఒకపిల్లవాడూ ఉన్నారు.ఆ పిల్లవాడికి అయిదారుయేండ్లవయస్సు ఉంటుంది.వాడు ఆ బట్టతలవంకఆశ్చర్యంగా చూచి వాళ్ళమ్మనుబుగ్గా బుగ్గా పొడిచి,"అదేంటి! ఆయనతలకాయ అట్లాఉందేమే అమ్మా" అనిసుగులేకుండా అడుగుతున్నాడు.

పాపంఆ అమ్మాయి వాడినోరు గట్టిగామూసింది. ఆ పిల్లవాడుతన్నుకొన్నాడు.వాళ్ళ అమ్మ వదిలేసింది.వదిలి వేయడంతోనేమళ్ళీ ఆ ప్రశ్న అడిగాడు.

ఆయనతలీద ఒక్క వెంట్రుకైనాలేకపోవడం వాడిప్రాణానికి అతి ిచిత్రంగావుంది. వాడు పుట్టిపెరిగిన తరువాత అంతచిత్రాన్ని ఎప్పుడూచూచి ఉండడు ఆ తలఒకసారి ముట్టుకోవలెననీ,లైతే చంకనపెట్టుకొనిఇంటికి తీసికెళ్ళిదానితో ఆడుకోవలెననివాడికి ఊహలుకలిగిఉంటై.

కానివాళ్ళ అమ్మ వాడినోరునొక్కి అదిుపెట్టిఉంచుతూ వున్నది.

సరిగ్గానా ముందున్న ఈ ఇద్దరుపండితులూ భాషాంషయకచర్చ బాగా సాగిస్తున్నారు.ఒక చిన్న మాటనుఎట్లా ఉచ్చరించాలెఅన్న ంషయమై ఆ యిద్దరూపెద్ద తగాదా పెట్టుకొన్నారు.

"మధ్యాహ్నము"అన్న శబ్దము ఉచ్చరించటంఎల్లాగూ అని ప్రశ్న అక్కడహా క్రింద నా వత్తుఉన్నా నా క్రింద హాఒత్తు ఉన్నట్టుగాపలకాలని ఒకాయన.హా క్రిందా నా ఒత్తుఇచ్చి నా క్రింద హావత్తుఇచ్చినట్లు పలకటంఏంటీ, ఇదెక్కడిఅన్యాయం, అంటాడు మరోఆయన ఈ ంషయం ంఁదవాదన పెరిగిపోయింది.

*మధ్య+అహ్నముమధ్యాహ్నముఅయింది. హా క్రిందనా ఒత్తు ఇచ్చినట్లేపలకాలంటాడు ఈపండితుడు.

ఆ పండితుడుఅల్లాగ పలకటానికింల్లేదు అంటాడు.హాను ఉచ్చరించటంకష్టమై, మధ్య:+ అహ్నము,మధ్యాహ్నము,మధ్యానహము,మధ్యాన్హము అయిందీఅంటాడు.

ఆయనవ్యాకరణం ప్రమాణంఅంటాడు. ఈయన జనవాక్యం ప్రమాణం అంటాడు.

ఈయనతన వాదాన్ని నిలబెట్టుకొంటానికిఅయిదుకారణాలు చూపాడు.
కానివ్యాకరణరీత్యా ఆయనవాదన ఏమాత్రంనిలవలేదుభాషా పరిణామ శాస్త్రంలోనుంచిఅవతల ఆయనపదకొండు సూత్రాలువల్లించాడు తనవాదన నిలుపు కొంటానికి.

ఈ గొడవఏంటో ఎవరికీ అర్థం కావటంలేదు. ఆయనగొంతెత్తి మాట్లాడడముమొత్తం ంఁద చాలాతమాషాగానే ఉంది.

చివరకుఏమైంది అంటే ఈయనచూపిన అయిదు కారణాలు,ఆయన చూపిన పదకొండుకారణాల ముందూ,ఎందుకు పనికి రాకుండా ఎగిరి పోయినయ్.

అర్థంకాకపోయినా ఒకరి వాదన నిలిచిందని,ఒకరివాదన నిలకడలేకపోయిందనీ నేను ఎట్లాగ్రహించ గలిగాననిసందేహ పడనక్కరలేదు.నాకు వచ్చిన తర్కశాస్త్రంవల్ల ఆ ంషయంలోఒక నిర్ణయానికి రాగలిగాను.

తర్కశాస్త్రరీత్యా అయిదుకంటే పదకొండుపెద్ద. అందుకని (గట్టిం)పదకొండు కారణాలుమద్దతుగలవాదనకే జయముకలిగింది అనుకోటంలోతప్పు ఏంలేదు.

ఒకవస్తువు రెండవదానికంటేపెద్దదైనపుడు,రెండవ దానితో సమానమైనవస్తువుకంటేమొదటిదానితోసమానమైన వస్తువుపెద్దది.

అయితేమొత్తంమీద వైయ్యాకరణికిచాలా కోపం వచ్చిందిభాషా తత్వవేత్తకుకూడా మంచి కోపం వచ్చింది.తెనాలి స్టేషనువచ్చిందాకా కూడా ఇల్లాగవాద ప్రతివాదాలుపెరిగిపోయినయ్.

ఆ స్టేషనులోఒక మధ్యాహ్నపండితుడు దిగిపోతూమరో మధ్యాహ్నపండితుడివైపు కొరకొరచూసి పోయినాడు.

మధ్యాహ్నపండితుడు, ఆయనదిగిపోవటంతోనేతలుపు తాప్న బిగించివేశాడు కోపంతో.

ఇంతలోరాజకీయాలు మాట్లాడుతూఉన్నచోట కాస్త ఘర్షణసాగింది. అక్కడ మాటలుఇల్లాగ నడిచినయ్.

"హిట్లర్లోకాన్ని అంతా జయించాలనిఆశపడ్డాడు. అందుకనేఅలాగ అథః పాతాళానికిపడిపోయాడు. స్టాలిన్అలాగకాదు"

"అదేమన్నమాటలెండీ!ఇప్పుడు స్టాలిన్ మట్టుకుఏం జేస్తున్నాడు?కమ్యూనిష్టులనుఏప్రదేశంలోనూ లేవదీశాడు.వాళ్ళు అన్ని దేశాలలోనూతయారైనారు. వాళ్ళద్వారాతన పలుకుబడినివృద్ధిచేసుకోవాలెననిచూస్తున్నాడు."

"కమ్యూనిష్టులనుఅతనేమీ లేవదీయటంలేదు.వాళ్ళే లేస్తున్నారు."

"మరిఎట్లా పుట్టినైకమ్యూనిష్టు ఉద్యమాలు?వీటి వెనకాలస్టాలిన్ చెయ్యివుండితీరాలె!"

అలాఅనడం చాలా అసమంజసంగాకనపడ్డది. ఇవతలఆయనకు చాలా విసుగుతోఇలా అన్నాడు.

"రష్యాలోఒక చక్కని ప్రభుత్వంఏర్పడ్డదనీ అల్లాంటిప్రభుత్వంలోప్రజలంతా సుఖంగాజీవిస్తారనీ గట్టినమ్మకం గల వాళ్ళేకమ్యూనిష్టులు అవుతున్నారుకాని వాళ్ళనందరినీస్టాలిన్ పురికొల్పుతూఉన్నాడు అనడం అన్యాయం.సాయం చేయడానికివస్తే ఎంతమందికనిసాహాయ్యం చేయగలడు?ఇది సాధ్యమా?"

ఇంతవరకూఊరుకొన్న ఆయన ఒకడురష్యా రాజనీతిని ఇంకోవిధంగాసమర్థించినాడు. అదోచిన్న ఉపన్యాసం. మాటలుఒత్తి పలుకుతూ, పళ్ళుబిగిస్తూ,చేతులు ఆడిస్తూఆయన అన్నాడు "ఎక్క డైతే,ఏప్రదేశంలో ఐతే,ఏదేశంలో అయితే,ఏఖండంలో అయితే,ప్రజలు నోరులేనిమూగప్రజలు, బానిసత్వంలోఉండి దాస్యశృంఖలాలనుతెంచివేసి స్వేచ్ఛకోసంస్వాతంత్ర్యంకోసం ప్రయత్నాలుప్రారంభిస్తారో, ఆయాదేశాలలో,ఆయా ప్రజాసమూహానికి
దాస్యంముక్తికలిగేందుకు రష్యా పూనుకొంటుంది.తత్ఫలప్రాప్తికైసర్వ ప్రయత్నాలూ

చేస్తుంది?ఇందులో తప్పేఁటి?ఇందులో దుర్మార్గంఏముందీ? నీతి బాహ్యమైనపనా ఇది? ధర్మ ఁరుద్ధమా?"

ఈ భీకరగర్జనలు ఁని ఎవ్వరూమాట్లాడలేకపోయినారు.ఒక్కడు నోరెత్తలేకపోయినాడు. చాలామందికిభయం వేసింది.భయపడిపోయి అంతాఊరుకొన్నారు.

కానిఒక మెల్లకన్ను ఆయనమటుకు ఈ ఁషయాన్నిఅంగీకరించక పెద్దగా అరిచాడు.

"ప్రజలందరూసుఖంగా ఉండాలని స్వేచ్ఛఅనుభఁంచాలనీకోరేది ఇంగ్లండుకాని రష్యాకాదు. చర్చిలకు అలాంటిభావాలు ఉన్నాయి అనండిఎవరైనా నమ్ముతారు.పదిమంది మెచ్చుకోదగినమాట అది! అంతేకానిరష్యా యేఁటో, ప్రపంచకళ్యాణానికై పాటుపడటంఏఁటి? దాస్య ఁముక్తికైరష్యా ఏఁటీ-కృషి చేయటంఏఁటి? వట్టిమాట!స్వేచ్ఛ అన్న మాటఅసలు ఇంగ్లండులో పుట్టింది."

"ఓస్‌చర్చిల్ మహాపెద్దసహాయంచేస్తున్నాడు కామాలుదాస్యంలో ఉన్నవాళ్ళకు?"

"ఆ,చేస్తున్నాడు అపారమైనకృషి చేస్తున్నాడుఅబద్ధమని తోస్తే,అట్లాంటిక్ చార్జరునుఅడుగు?"

"అదొకఅబద్ధ ప్రబంధము!"

"నీదొకఅసందర్భ ప్రలపము"

రఫాతఫాఇలాగ అనుకొని ఁళ్ళిద్దరూఊరుకొన్నారు. ఆ తరువాత పెట్టెలో వున్నవాళ్ళంతామాట్లాడారు. చర్చిల్‌స్వాతంత్ర్యానికై పోట్లాడుతున్నమాటనిజం! అన్నాడు ఒకాయన.

'ఛా,ఛా, వట్టిమాటఅసలు రహస్యంఁకు తెలియదు.చర్చిల్ చిన్నజాతులకుఇనుప సంకెళ్ళు వేస్తున్నాడు'అన్నాడు ఇంకొకాయన.

'రైట్‌అదీ సంగతి రష్యావొకటేమానవ స్వేచ్ఛకైప్రయత్నిస్తున్నది'అని మరొకరు. మొత్తంఁద పెట్టెలో ఉన్నవాళ్లలో, సగం మందిస్టాలిన్‌వైపు, సగం మందిచర్చిల్ పక్షం వహించారు.దాని తరువాత తీవ్రమైనవాదన జరిగింది.

చర్చిల్‌పార్టీవారు అంటే మనఁత్రమండలివారుఈ వాగ్యుద్ధంలో మొదటబాగా పురోగఁంచారు. పిడుగులుకురిపించారు. శత్రుమండలివారుఇతోధికంగా తిరోగఁంచాల్సివచ్చింది.

తమాషాఏ◌ంటంటే ఆ పెట్టెలోనేకొందరు ఏ పార్టీకి చెందకుండాఉన్నవాళ్ళు ఉన్నారు.ఈ యుద్ధములోఎవరికి కాస్త జయముకలుగుతున్నదనితోస్తే వారితోచేరి రెండోపార్టీ వారిని చూచి నవ్వటమేరిపని.

ఈ తంతుఅంతులేకుండా పొయ్యేదేకానిఒక ఆసా◌ంకి ఈ గొడవంతా చూస్తేచాలా చికాకు గలిగిందోఏమో, పెద్దగానే కేక పెట్టాడు"ఎందుకయ్యా ఇదంతాను.నేనొక్కమాట చెబుతాను◌నండి."

అంతానిశ్శబ్దంగా కూర్చున్నారు.అనిశ్శబ్దతను బద్దలుచేస్తూ అన్నాను, "చర్చిల్‌వట్టి అబద్ధాలకోరు!"

ఈ మాటఅనీ అనటంతోనే, "స్టాలిన్‌పరమదొంగ" అని ఎవరో పొలికేకపెట్టారు దానికి జవాబుగా.

ఈ కేకలు◌నిఅంతా నవ్వారు.

ఈ కేకలతోతనవాళ్ళకందరికీతలవంపులైనట్లుతలచి ఆ బట్టతలఆయన చాలా ఈసడింపుగాఅన్నాడు "వెధవచర్చిల్ పోనిద్దురూ"అని.

ఎదురుగావున్న మెల్లకన్నుఆయన చుట్టనోట్లోనుంచి తీసితుబుక్కున ఉమ్మేసి"వెధవ స్టాలిన్‌పోనిద్దురూ" అన్నాడుతపీమని దెబ్బకుదెబ్బ కొట్టినట్లు.

అందరూఊరుకొన్నారుకాని ఈ ఇద్దరికీ వాదనపెరిగి పోయింది. తపా, తపామనిగుండ్లు పేలినట్లుమాటలు పడిపోయినయ్.ఆ తరువాత సంభాషణఇట్లా జరిగింది.

"స్టాలిన్‌వట్టి దుర్మార్గుడు"

"చర్చిల్‌వట్టి దుర్మార్గుడు"

"స్టాలిన్‌పక్కా దొంగ"

"చర్చిల్‌రెండు పక్కల దొంగ"

"మాటలు◌గులుతున్నావ్‌సరిగ్గా రానీయ్"

"నీవేసరిగ్గా రానీయ్"

"ఆవెధవస్టాలిన్‌ను,పట్టుకొని ఏదో లోక కళ్యాణంఅనీ, రుధిరజ్వాలలనీ,అంటే నాకు ఒళ్ళుమండిపోతుంది."

"ఆచవట చర్చిల్‌నుపట్టుకొని వాడేదోమానవ సౌభాగ్యానికిపాటుపడుతున్నాడనీ,స్వేచ్ఛ అనీ దాస్యంముక్తిఅనీ అంటే నాకూ ఒళ్ళుభగ్గుమంటుంది.వాడో వెధవన్నర!"

"ఇంకచాల్లే ఊరుకోవయ్యా!"

"ఏంటయ్యాఊరుకునేది! ఎందుకు ఊరుకోవాలే?మహా డబాయిస్తున్నావే?నిజం మాట్లాడటానికిభయం ఎందుకూ?"

"గట్టిగాచెబుతున్నానునను. చర్చిల్ ఒట్టిబడాచోర్ అంటే పెద్దదొంగ"

"స్టాలిన్?స్టాలిన్ వట్టిలఫంగు అంటే పెద్దదుర్మార్గుడు"

రోషాలు పెరిగినయ్.

"సిగ్గులేకపోతేసరి నోరుమూయవోయ్"అన్నాడు మెల్లకన్నుఆయన.

"నువ్వునోరుమూయ్-వెధవ"అన్నాడు బట్టతలఆయన అని చెయ్యిఎత్తాడు. చూస్తూ వుండగానేఒకరి ంద ఒకరు కలియబడ్డారు.స్టాలిన్ పార్టీవారు అంతాలేచారు.

నానాగొడవగా వుంది. అంతామాట్లాడుతున్నారు.ఒకరిమాట ఒకరు నిపించుకోవటంలేదు.

ఇంతలోఒక పెద్దమనిషిలేచి"అయ్యా, తమకు ఐకమత్యంలేకపోవటం ఎంతషాదకరమైన షయము"అని గొంతెత్తి పెద్దపొలికేకలు పెట్టాడు.

ఆ కేకలుని ఎక్కడివాళ్ళుఅక్కడే గప్‌చిప్‌గా చతికిలబడ్డారు.రోషాలూ, కోయలూ, నిఁషంలోకిచల్లారినయ్.

అంతాఆ క్రొత్త వ్యక్తివంక చిత్రంగా చూస్తున్నారు.అంత పెద్దపోట్లాటానీటిబుడగలాగాఅణిగిపోయింది.

ఆ క్రొత్తమనిషినుంచుని ఒకచిన్నఉపన్యాసం ఆరంభించాడు.వేసుకొన్నం కొద్దిగా మాసినచౌకబారు ఖద్దరుబట్టలు.ఏదో కాస్త గౌరవం గల మనిషిమాత్రం ఇలా చెప్పాడు.

"ఎన్నికలుత్వరలో వస్తున్నాయి.మనదేశం యొక్కభంష్యత్తు అంతాం ఓటుపైనే ఆధారపడివున్నది. ఆ రోజునరు ప్రొద్దున్నే స్నానంచేసిఇష్టదేవతా ప్రార్థనచేసుకొని,ఆ పళంగా బయలుదేరిపోయిం ఇష్టం వచ్చినవారికి ఓటును ఇవ్వాలె.

రుఏ పార్టీకైనా చెందివుండండి,ం ఓటు ఎవరికైనా ఇయ్యండిఅదంతా నాకేం అవసరంలేదు.కాని ఓటుమట్టుకుఇయ్యటం అవసరం".

అంతానిశ్శబ్దంగా ంటూంటేఆయన బాగా గొంతెత్తిచేతులు ఊపుతూకళ్ళు ఎగరేస్తూ ఇలాఉపన్యసించాడు.

"ఒక్కొక్కప్పుడుఒక్క ఓటు తక్కువైమన నాయకుడుఓడిపోవటం కూడా జరుగుతుంది!నీవు ఆ నోటు ఇయ్యలేదనుకో!అప్పుడేమన్నమాట?నీ వోటు లేకపోవటంవల్లఆ నాయకుడు ఆరోజునఓడిపోయినాడు! నీవువెళ్ళి ఓటువేసి వున్నట్లయితేఆయన గెలిచేవాడు!

నీకుకడుపునొప్పిగా వుంది.అందుకనే నీవు వెళ్ళలేదు.చాలా ప్రయత్నంచేశావు వెళ్ళాలని.ఇంగువ ంగావు! కాని ఆ పాడునొప్పితగ్గలేదు. సాయంత్రంఆరుగంటలదాకా బాధపడుతూనేఉంటి! పాపం ఏం జేస్తావూ?...

అయితేనేం?ఆ రోజు నీవు వెళ్ళకపోవటంవల్ల ఎంత ప్రమాదంజరిగిందో చూడు! ఆ నాయకుడుఆరోజున, బండ్లకూ,పెట్రోలుకు, ఎన్నివందలుఖర్చుపెట్టాడో! ఎంతశ్రమ పడ్డాడో! ఒక్కనోటుతోపోయిందిగదా! నీ వొక్కవోటుపడకపోవటం వల్లనేగదా అతడు ఓడిపోయింది.అతని ధనం వ్యయంఅయింది శ్రమపడ్డాడుకాని అంతా వృథా! వృథానీ మూలంగా వృథా!

అయితేఅలాంటి అత్యవసరమైనపని వచ్చినపుడుఇల్లాంటి కడుపునొప్పిమనకు వస్తే బాధపడుతున్నాఊరుకోవలసిందేనా?

నీవుకోర్టులో పదిగంటలకుహాజరుకావాలి.లేకపోతే ఎక్సపార్టీఅవుతుంది. కొన్నివేలరూపాయలు నష్టం. కడుపునొప్పి వస్తుంది. వెళ్ళలేవుఏం జెయ్యాలి!"

అంతాజాగ్రత్తగా ంటున్నారు.అతడు ఉద్రిక్తుడైబల్ల గుద్దుతూఉపన్యాసం సాగించాడు.

"ఇటువంటిసందర్భాలు అనేకంరావచ్చు! కడుపు నొప్పివల్లనీవు ఓటు ఇయ్యలేకనీ నాయకుణ్ణి ఓడిస్తావా?ఆ నాయకుడు ప్రభుత్వంలోకివెళ్ళి ప్రజలభా భాగ్యోదయంకోసం ఎంత పాటుపడేవాడో!దేశానికి ఎంతమేలుజరిగేదో! కాబట్టినీ కడుపునొప్పివల్లభారతదేశానికి రానున్నగొప్ప భాగ్యం తకీమనిఆగిపోతుంది.

ఇలాంటిఅసందర్భములైనఅక్రమములైనకడుపు నొప్పులనుమనం ఇకముందు ఎదుర్కొనాలసిఉంది. వాటి దుర్మార్గాలను,వాటి దౌర్జన్యాలనుమనం సహించకూడదు.

ఇట్టికడుపునొప్పులు వచ్చినపుడువెంటనే అణగ ద్రొక్కిమనం మన ఓటును నియోగించాలి.

ఓటుఇవ్వటం మన జన్మహక్కు.దానిని ఏ కడుపునొప్పి గానిఅడ్డు పెట్టకూడదు.మన జన్మహక్కులనుమనం అనుభంచకుండాచేస్తున్న ఈ కడుపునొప్పులనుఎదుర్కోవటం ఎలాగఅనేదే ఇప్పుడు మనభారతదేశాన్నిపీల్చి పిప్పి జేస్తున్నసమస్య.

ఈ సమస్యపరిష్కారానికి మనం అంతా ఏకంకావాలె! ఇది అందరినీపీడిస్తున్నది! కాంగ్రెసు,కమ్యూనిస్టు, ముస్లిమ్‌లీగ్అందరినీ పీడిస్తున్నది.జాతి, కుల, మతంచక్షణ లేకుండాఅందరినీ కడుపునొప్పిబాధిస్తున్నది.

కడుపునొప్పిబాధకు గురియై, ఏమూడు సంవత్సరములకోఒకసారి లభించేటువంటిఇట్టి అమూల్యమైన,అపూర్వమైన స్వర్ణావకాశమునపోగొట్టుకుంటానికి ఏ భారతయువకుడు ఒప్పుకుంటాడు!ఒప్పుకోడు!

ఇట్టినీచాతినీచమైనకడుపునొప్పులనునశింపజేయటానికిఒకటే రాజమార్గండున్నది.

అదిఏది!
ఒకేమాటఒకేబాణము.
ఒకటేదేవుడు! ఒకే మందు.
ఏకమేవాద్వితీయం!
ఆ ఒక్కమార్గంఏంటి?"

ఈ ఉపన్యాసంతోశ్రోతలంతా నిస్తబ్ధులైపోయినారు. ఆశ్చర్య ంస్మయాలలోమునిగిపోయినారు. ఉపన్యాసకుడుగొంతు కొంచెం తగ్గించిమళ్ళీ ఇలా అన్నాడు.

"కడుపునొప్పులను నశింపజేయటానికిమార్గం చెబుతున్నానుంనండి సోదరులారా!ఈ పొట్లంలో ఉన్న చూర్ణాన్నిఒక గ్లాసులో వేసి కాసిని వేడినీళ్ళుపోసిపుచ్చుకోవలె,వెంటనే కడుపునొప్పి మాయం అవుతుంది.ఇది సత్యం! పొట్లంవెల ఒక అణా!'

"ఈఅమ్మకం నా స్వంత లాభంకోసం కాదు. ఎన్నికలు జయప్రదంగాజరగటానికి, ఎవ్వరుగానికడుపునొప్పి వలనఆగిపోకుండా ఉండేందుకు, అన్నిఓట్లు పోల్ కావడానికినేను ఈ పనిచేస్తున్నాను.భారత పుణ్యభూంకినేను చేస్తూ ఉన్నసేవ ఇదే!"

అకస్మాత్తుగాఅందరికీ కడుపునొప్పి వచ్చినట్లుతలా ఒక పొట్లం కొనేశారు.గాంధీజీకి జై అనేనినాదాలతో ఆ దృశ్యంముగిసింది.

ఇంతలోబెజవాడ స్టేషన్‌రావడం వల్లఅందరూ పెట్టే బేడాదింపుకొని చాలా సంతోషంతోనవ్వుకొంటూ వెళ్ళిపోయినారు 'మధ్యాహ్న'పండితుడూ, బట్టతలఆయనా, మెల్లకన్నుఆయనా అంతాకూడా సంతోషంగా దిగిపోయినారు.

"ఇంతేగదా!ఈ ప్రపంచంలో నుంచివెళ్ళిపోతాము సమయమువచ్చేసరికి; ఈ లోపునఉన్న స్వల్పకాలంలో,రోషాలూ కోపాలు: అవైనా క్షణికము!వెళ్ళిపోయేటప్పుడుఅంతా మరిచిపోతాము.నవ్వుకుంటూ ఈ లోకాన్నిండిచిపోవాల్సినరోజు ఎప్పుడో వస్తుందిమన అందరికీ" అన్నాడొకముసలాయన.

---0---

తీర్పు

మానాన్న చాలాకాలంస్కూలు మాస్టరీ ఉద్యోగంచేసి రిటైరు అయినాడు.ఆయన పిల్లలకుబహు నేర్పుగాచదువు చెపుతాడు.కాని ఈ ముసలితనంలోఆయనకు ఓర్పు కాస్త తక్కు వైకోపం ఎక్కు వైంది.

మారఘూకు అక్షరాభ్యాసం చేసికాస్త దారికి తీసుకొని వచ్చిందిమా నాన్నే. ఆయనముఖ్యంగా మనుమడికిలెక్కల్లో మాంచితరిఫీదు ఇచ్చాడు.ఎంత పెద్దలెక్కఅయినా ఇట్టే చేసేశక్తి రావాలంటే ముందుభయం ఏమాత్రంఉండకూడదు.

మారఘూకు ఈ ధైర్యం ఒకటికుదిరింది ఎంత పెద్దలెక్క ఇచ్చినా అధైర్యపడకనోటితోనే చేసివెయ్యటానికి ప్రయత్నిస్తాడు.అంత అలింగాకపోతేఅప్పుడూ పలకా బలపంతీసుకోటం.

ఎనిందితొంమ్మదేండ్ల వయస్సులోపిల్లల మానసికస్థితిబహు ంచిత్రంగాఉంటుంది. తెలిసీతెలియని వయస్సు,వాళ్ళ ఊహలుకూడా బహు తమాషాగావుంటం. వాళ్ళపోకిళ్ళు తెలియకపోతేవాళ్ళు వేసే ప్రశ్నలుంసుగు పుట్టిస్తాయి.

మానాన్న అసలు ఓపిక మనిషేకాని ఆ రోజున ఎందుకోకోపంవచ్చి పిల్లవాడినికాస్త కోప్పడి ఒకదెబ్బవేశాడు. మా ఆండ రఘూనుమహా గారాబం చేస్తుంది.వాడింద ఈగ వాలితేగిలగిల లాడుతుంది.

ఆ రోజునభోజనాలైనతరువాత రాత్రిపదిగంటలవేళమా కాంతం ఈ ప్రసంగం తెచ్చింది.ఎందుకు కొట్టాలెపసివాడిని, ఎందుకు చెయ్యాలంటూ!

నేనుసర్దేసేద్దామని ఎంతో ప్రయత్నంచేశాను. ంషయం మార్చాను.నా ప్రయత్నాలేంఅక్కరకు రాలేదు. పసి వెధవనుఅనవసరంగా అంత దెబ్బకొట్టాడని ఆండకు కడుపులోబహు ఇదిగాఉంది.

ఆండనుశాంతపరచాలంటేసులభంగాలేదు.ఏదో పెద్దవాడు ముసలాయనఓ దెబ్బ వేస్తే ఏంలే.ఆ మాత్రానికి నీవు ఊరికేఇదవుతావు ఎందుకూ?అని కోప్పడితే ఆండఅలా అన్నది "తప్పువుంటే ఓ దెబ్బవేయవచ్చు. అలాంటప్పుడునేనేం అనను. నాకుమాత్రం ఆ మాత్రంతెలియకపోలేదు.కాని ఏం తప్పులేనపుడువాడి చెవులుపట్టుకొని సాగదీయటంఎందుకు? చెప్పండీ,చెవులు రెండూకందగడ్డలైనై"

ఉద్రిక్తయైఈ మాటలు జెప్పటంవల్ల,ఆండ మనస్సు బాగా కష్టపడ్డట్లుతెలిసింది.

కుర్రవాడినిమానాన్న ఎందుకు కొట్టాడోఅంతవరకు నాకు తెలియదు.తెలుసుకోవాలనిప్రయత్నమూ చెయ్యలేదు.ఎందుకో కోపం వచ్చికొట్టాడులే అనుకొన్నాను.

ఆ◌డఆ ◌షయమై అంతగా రొస్టుపడుతున్నపుడునేను పట్టించుకోకుండా తోసేసెయ్యటానికి◌ీలులేకపోయింది.◌షయం అంతా మొదటినుండిచివరదాకా◌ిని నిజంగామానాన్న వాడినిఅనవసరంగా కొట్టిఉన్నట్లయితే,"నాన్నా వాడిని మరీగట్టిగాకొట్టబోకు" అని చెప్పవలసినఅవసరం వస్తే చెపుదాముఅనుకొన్నాను.

అనుకొనికాంతాన్ని నా మంచానికిపక్కనేవున్న కుర్చీలోకూర్చోబెట్టి ఆ◌డచుట్టి ఇస్తూవున్నతమలపాకుల ముడుపులుతీసుకొంటూ "అది సరే ఆయనఅసలు ఎందుకు కొట్టాడు◌ీడిని, సంగతే◌ిటోచెప్పు" అన్నాను.

"ప్రొద్దుననేను గడపలో కూర్చునికూరలు తరుక్కొంటున్నానుతాతా, మనుమళ్ళుహాల్లో కూర్చున్నారు.◌రబోసుకొన్న గిరజాలూ◌ీడూ వెధవ ముద్దొస్తున్నాడు,ఆ చిన్నమట్టలాగుతొడుక్కొని, తెల్లచొక్కావేసుకొని బాసినబొట్లువేసుకొని కూర్చుంటే దొరబాబులాగున్నాడండీ"ఇల్లా అంటూ ఆ◌డ కొడుకునువర్ణించుకోటంలోకిదిగింది అసలు ◌షయంవదిలేసి.

నేనుకూడా ఆ ధోరణిలోకిదిగానా, చిన్నప్పటినుంచివాడుచేసిన అల్లరులూముద్దులూ, అ◌ీ చెప్పుకోటంలోకిదిగుతాము. ఇక దానికి అంతుఉండదు. అసలు సంగతితేలకముందేతెల్లారుతుంది.

అందుకనినేనే అన్నాను "ఆ◌డతో,ఇదిగో చూడూ, దొరబాబుగారినిగురించి వర్ణనలుచెయ్యవచ్చుగానిముందు అసలు ◌షయంచెప్పు"

నేనుఇలాగ అవటం వల్లఆ◌డ ఉత్సాహానికి భంగంకలిగినట్లు ఆమెముఖంలో కనబడ్డది.అయినా ఆ◌డ పైకే◌ి అనక "అసలు◌షయానికేముందిలెండి,ముసలాయన మనుమడినిదగ్గర కూర్చో బెట్టుకొనిచదువు చెబుతూవుంటేముచ్చటగా ఉండినేనూ అక్కడే కూర్చున్నానుచూస్తూ, ◌ంటున్నారా?నిద్ర వస్తున్నదా?"అంటూ తమలపాకుఈనె ఒకటి నాపైకి ◌సిరింది.

"◌ంటూనేఉన్నాను, చెప్పు" అన్నాను.

"◌ినాన్న ఏదోలెక్కఇచ్చాడండీ ◌ీడికి. ◌ీడువ్రాసుకొన్నాడు వ్రాసుకొనిచెయ్యవచ్చునావెంటనే, చెయ్యకఅలాగ చూస్తూ ఊరుకొన్నాడు.◌ిరెప్పుడైనా ఏదో కథఆలోచిస్తూ ఉన్నప్పుడుఎలాచూస్తారో పిచ్చిగా,అంతా సరిగ్గా అలాగే చూస్తూఊరుకొన్నాడు" అని ఆగి నా ముఖంలోముఖంపెట్టి న◌్వందికాంతం.

కాంతంతన కొడుకును నాలోనూ,నన్ను తనకొడుకులోనూచూస్తుంది. నాకు తెలుసుఈ సంగతి అందుకని నేనూనవ్వాను.

లెక్కఅర్థంగాకనే అలాగ ఆలోచిస్తూకూర్చుని ఉంటాడు అన్నానునేను.

“అర్థంగాకపోవటానికి ఏముందండీఆ లెక్కలో” అంది కాంతం.

“ఏంటాలెక్క?” అని అడిగాను.

వాళ్ళతాతయ్య ఇచ్చినలెక్కచూడండిఅంటూ కాంతం రఘూ పుస్తకంతెరిచి చదవటంమొదలు పెట్టింది.మనం ఈ ఇంటిని రు9502-2-3కు కొని రు 520-15 11కు అమ్మినట్లుఐతే, లాభమూ,నష్టమా ఎంత? ఇదీలెక్క.

“ఈలెక్క ఏమంత కష్టమైందికాదే! ఒక దాంట్లో ఒకటితీసివెయ్యటమేగా?”

“ఆసంగతి తెలియవద్దూ!తెలియకే కామాలుఏదో ఆలోచిస్తూ ఊరుకొన్నాడు.ఆ అల్లాకాదు మనంఉన్నది అద్దెయిల్లుకదా, ఈ ఇల్లు అమ్మటంఎలాగో అని అనుకొని వుంటాడు”.

“అవునుఆమాట నిజమే.అమ్మక అమ్మక అద్దెఇల్లు అమ్మటం ఏంధర్మంఅండీ?”

“లెక్కలోఈ ఇల్లుకొని అమ్మటంఅని ఉంది. అందులో తప్పేమిలేదు”.

“కొనకకొనక ఈ ఇల్లేనా కొనటం?”

“ఊరికేలెక్కకోసం అనుకోటమే!”

“ఊరికేఅనుకొనేటప్పుడుఈ యిల్లు కొందాము అనుకోటంఏమి ఖర్మమూ అంటా! కేకినీమహల్ లాంటిఇంటిని కొందాము అనుకొంటేసంతోషము కాదండీ”

“నిజమేలే,ఇప్పుడదంతా ఎందుకుఅసలు సంగతికి రా”

“అదీగాకఏదో ఒకటి స్వగృహంఅంటూ ఏర్పడ్డ తరువాతదాన్ని అమ్ముదాముఅనుకోటం తప్పు అమ్ముకోటంఅంటూ వస్తే నష్టానికమ్ముకోటంపట్టి తెలివితక్కువతనం”

“ఈగొడవ ఎప్పుడూ ఉన్నదేకాని వాడిని తాతయ్యఎందుకు కొట్టాడో చెప్పు”అని నేను ఆవలించిరెండు చిటికలువేశాను.

నాకునిద్రవస్తున్నట్లుగ్రహించి ఆమెడతొందరగా విషయం అంతా నాకుచెప్పేద్దామని ఆదుర్దాగానేఇలా అన్నది.

“రఘుఅలాగ చూస్తూ కూర్చుంటేవాళ్ళ తాతయ్యచెయ్యవేంరా లెక్క!”అని కోప్పడ్డాడు. వాడునవ్వుతూ ‘ఈ లెక్కనోటితోనే చెప్పవచ్చు.అందుకని ఆలోచిస్తున్నాను’అన్నాడు.

“మానాన్న ఇచ్చిన తర్ఫీదుఅలాంటిది. ఆయనదగ్గర చదువుకొన్నవాడికి,ఎంతలెక్క ఐనా నోటితోఇట్టే చేసే శక్తివస్తుంది”అన్నాను.

‘నోటితోచేసి చెప్పగలిగితేఇంకేం కావాలె చెప్పుచూద్దాము’అన్నారు మామగారు ప్రేమతోనే.◌ీడు ఆ లెక్కను అంతసులభంగా చెయ్యగలడాఅనీ ఆశ్చర్యం గలిగి నేనూచూస్తూ ఊరుకున్నాను.

రఘూకొంచెం ఆలోచించాడు.◌ీలాగ తొందరపడేస్వభావం కాదుగా వాడిది!అని న◌్వింది.

అవునులేనీలాగ నిదానించేస్వభావమేలేఅన్నాను నేను.

కానీవాడుఅంకెలవంక నిదానించిచూశాడు. చివరకుతలఎత్తి అన్నాడు“ఈ వ్యవహారంలోకొంత నష్టమూ ఉంది.కొంత లాభమూఉంది” అని.

“వాడిమొఖం నష్టమూ,లాభమూ రెండూఎల్లాగ ఉంటై?” అన్నానునేను నవ్వుతూ.

వాళ్ళతాతయ్యా ఆ మాటేఅన్నారు. ‘నష్టమూ లాభమూఏ◌ుత్రా పిచ్చి వెధవాఏదో ఒకటే ఉంటుంది.చెప్పు అని కోప్పడ్డాడు.’

రఘుకాస్త చిన్నపుచ్చుకొని‘అదికాదు తాతయ్యా.నష్టమూ, లాభమూకూడా ఉంది. ఎల్లాగంటే,ఇల్లు రు.950-2-3కు కొని రు.520-15-11కుఅమ్మాడా! అ◌ుమ్మతే,రూపాయల్లో కాస్త నష్టంవచ్చినా, అణాలపైసలలోమాంచి లాభంవచ్చింది తాతయ్యా’అన్నాడు.

నాకునవ్వొచ్చింది వాడితెలి◌ితక్కువ జవాబుకు.న◌్వి, ‘రూపాయలు, అణాలు,పైసలు వేటిక◌ ప్రత్యేకంగాచూశాడు పిచ్చి వెధవ’అన్నాను.

మాకాంతం అన్నది ‘చూశారా,◌ీరు న◌్వినట్లుగానేఆయనాన◌్వి ఊరుకొంటేఎంత బాగుండేది.ఆయనల్లాగ చెయ్యకవాడి చెవులుమెలేసి ఏడిపించారండీవాడిని!!’

‘ఏంఏడిపిస్తే, మరేం ఫరవాలేదు.పిల్లవాడిని కాస్త ఓ దెబ్బవేస్తే, నీవు ఇంత గిలగిల్లాడకూడదు’అనే నేను మా ఆ◌ిడనేకోప్పడ్డాను.

కాంతంఏ◌ీు తృప్తిపడలేదు.పైగా నావంక చురచురచూసిందికూడా ఇది ఏ◌ీుసబబుగా కనపడలేదు.ఆయనకు పిల్లవాడి◌ీుదప్రేమలేకపోయిందా?చదువు రావాలనిఏదో కాస్త ఇల్లాగంటేఈ◌ిడ మహారాద్ధాంతంచేయటం ఏ◌ిటి!

పోనీఅంతటితో ఊరుకొన్నాకొంతనయమే కాంతంఊరుకోక తన కొడుకునుఆయన కొట్టినందుకు◌ంచారపడుతూ, ఊరికే గునుపుసాగించింది. ఎందుకు కొట్టాలెఎందుకు చెవులుమెలవెయ్యాలెఅంటూ.

ఆ గునుపుకుఅంతూ పొంతూ కనిపించలేదు.నాకు ఒళ్ళు మండుకొచ్చింది.ఆయనకు మటుకు◌ండి◌ంద ద్వేషమా?ఏదో కాస్త చెవులుపట్టుకొంటే వచ్చినఅవమానం ఏముంది.

ఊరుకోమంటేఊరుకోక వచ్చింది ఈ◌ండచివరకు మా కాంతాన్నేకాస్త కోప్పడటం అవసరమనితోచి ఇల్లాగన్నాను.

'ఏ◌ంటాగునుపు, కాకపోయినా, ఏదో పెద్దపుట్టిమునిగి పోయినట్లు!ఈ మాత్రానికి నీ బిడ్డమరే◌ం కందిపోదులే!ఐనా పెద్దవాడిని ఆయననుఏమంటాము! ఏం జేస్తాము!'

ఈ మాటలుకోపంగానే అన్నాను.

ఏ◌ంఅనక ఊరుకొంటారా ఏ◌ంటండీనోరుమూసుకొని పసివాడినలాగనలిపేస్తే? అన్నదిపౌరుషంగా.

ఊరుకోకచేసేదే◌ంటో చెప్పు?కాకపోయినా మహఎగురుతున్నావులే!అని నేను అంతకంటేఎక్కువ పౌరుషముగా గట్టిగాకేక వేశాను.

కాంతంముఖం ఇంతజేసుకొనికొంచెంతగ్గి 'ఎందుకండీకోప్పడతారూ? పసివాడినిబాధ పడితేనాకు ఎంత కష్టముగా ఉందో◌ంరు గ్రహించాలి'అన్నది.

నేనుకొంచెం తగ్గి అన్నాను.''మరి ఏం జేస్తాం, పెద్దవాడినిఆయనను ఏమంటాం.ఊరుకోవలసిందే! అనినేను నిక్కచ్చిగాచెప్పాను. అంతకంటేఆ ◌షయమై వాదనపెరగకూడదని నా నిశ్చయం.''

''నేనూరుకోను''అని కాంతం నిక్కచ్చిగాజవాబు చెప్పింది.''ఊరుకోక ఏంజేస్తావు? చెప్పు!''అన్నాను.

ఆమెగారుబుంగమూతిపెట్టితలవంచుకునినేనూరుకోను అనటంచూస్తేనాకు నవ్వు వచ్చింది.

చెప్పుఅని అన్నానేకాని ఆ◌ండ మాట్లాడుతుందనికాదు నా ఉద్దేశం. ఈ ◌షయమైఇంత రాద్ధాంతం చెయ్యకుండామొదటే ఊరుకోవాల్సిందిసుమా నీవు అని ఆ◌ండకునేను చెప్పటంఅది!

కాంతంఇంకా తలవంచుకొనేవుంది. చదరంగంఆటలో ''షా'' అన్నట్లుఅయిపోయింది.

కాంతంఇంకా తలవంచుకొనేవుంది.క్రొత్తక్రొత్త సింగారాలతో,గర్వంగా ఎగురుతూ పరుగెత్తుతూవచ్చే సెలయేటిప్రవాహానికి కొండఅడ్డమైనట్లయింది.

నేనుఅధికమైన గర్వంతోఆ◌డను చూస్తున్నాను.కాంతం తలఎత్తిమధురమైన గొంతుకతోఅన్నది ‘మాట్లాడుతున్నాను◌నండి. నా కొడుకు చెవులునలిపితే, నాకెంతోబాధగా ఉందో మామగారికితెలియదు’ అనినావంక నిశితంగా, చురుగ్గాచూచింది.

గులాబిపూరేకులలో మధురమైనసువాసన ◌ంత రహస్యంగాదాక్కొని తొంగిచూస్తుంది.

అంతరహస్యంగా దాక్కొనితొంగిచూస్తున్నదిచిరునవ్వు ఒకటిఆమె పెదవుల మధ్యనుంచి“నీ బాధ ఆయనకుతెలియదేఅనుకో ఐతేమటుకునీవేం చేస్తావు?”అన్నాను.

“తెలిసేటట్లుచేస్తాను” అన్నదిఆ◌డ.

“ఎట్లాతెలిసేటట్లుచేస్తావు” అన్నా నేను.

“ఎట్లాగా?కాజీలు తీర్పు ఇచ్చి,చెయ్యికి చెయ్యి,కాలికి కాలు అని వాళ్ళసిద్ధాంతం ఆయననాకొడుకు చెవులునలిపితే, నేనుఆయన కొడుకు చెవులునులుపుతాను. అప్పుడుతెలిసివస్తుందిఆయనకి. బిడ్డ◌ిదచెయ్యిపడితేకన్నకడుపుకు ఎంతబాధగా ఉంటుందో అన్న◌షయం” అంటూ కాంతం కుర్చీలోనుంచిలేచింది.